

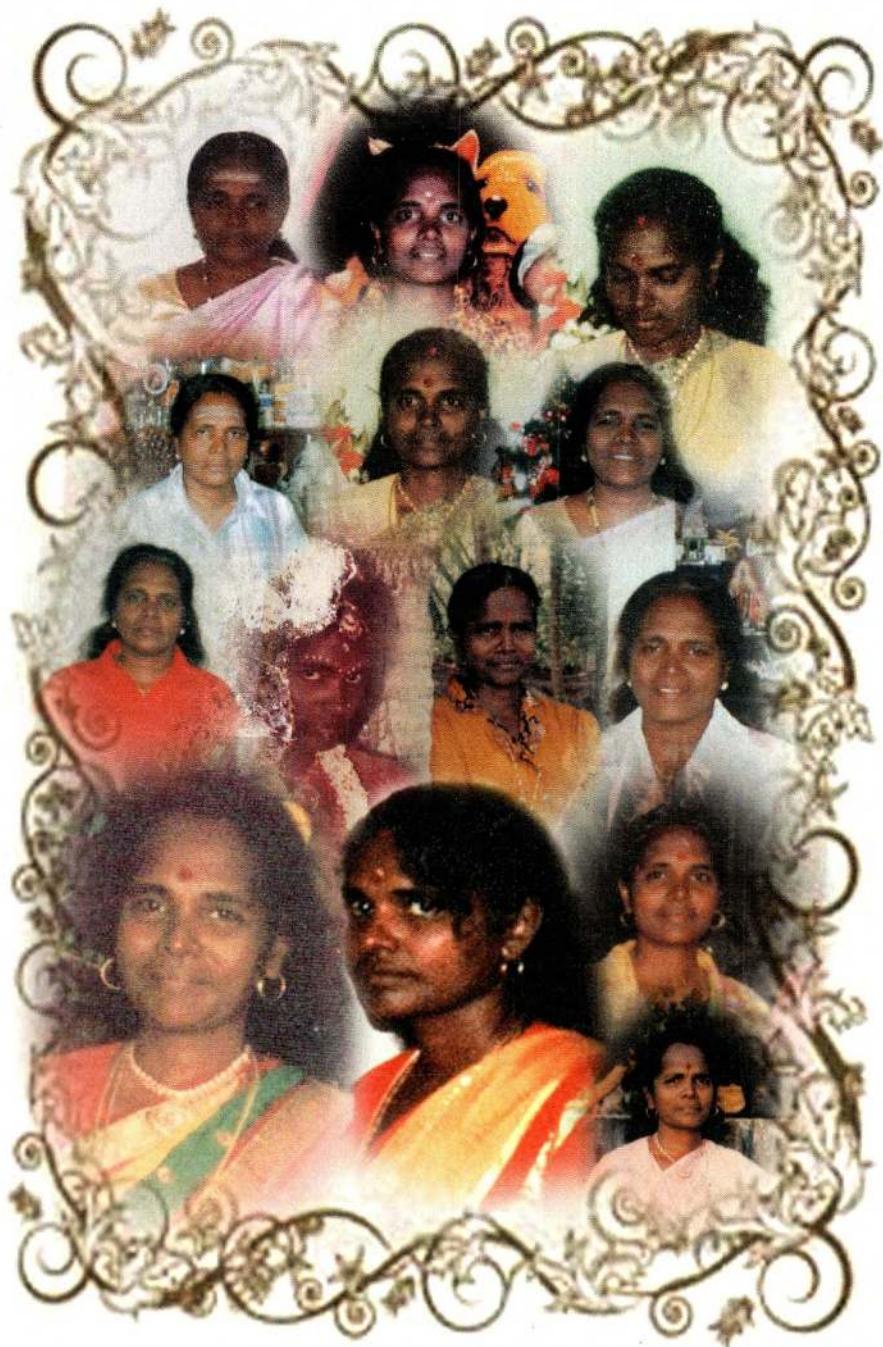
வள்ளு அண்ணா

எங்கள்டன்...

அன்னை வள்ளு அழக்கடலை

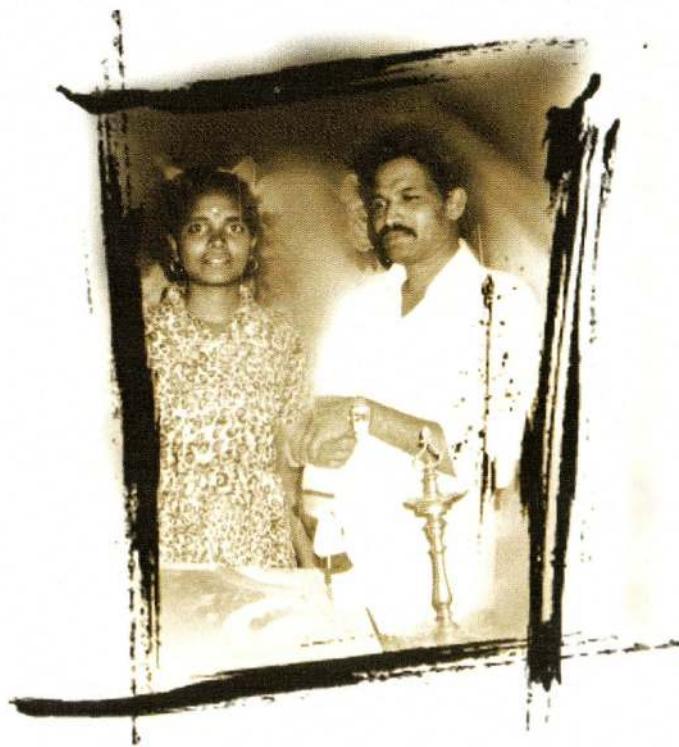

வள்ளியன்றா எங்கஞுடன்

ஆசிரியர்கள்	:	சி.தர்வண் சி.கமன்
ஆலோசனை	:	என்.கே.துரைசிங்கம்
பதிப்பு	:	2009
பக்கங்கள்	:	56
பிரதிகள்	:	700
வெளியீடு	:	அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை

சித்தப்பாவுக்கும் அன்றாவுக்கும்...

திருமதி செல்லத்துரை வள்ளியின்னள்

பிறப்பு	:- கைதடி மேற்கு நேவவத்தை 1951.12.26
தந்தை	:- சின்னப்பொடியன் - பொன்னன்.
தாய்	:- சின்னத்தம்பி - கதிரி
சகோதரர்கள்	:- திருமதி சங்கரன் குச்சுப்பின்னள் திரு. பொன்.செல்லையா திருமதி வினாசித்தம்பி அன்னப்பின்னள் திருமதி இராசதுரை சின்னப்பின்னள் திரு. பொன் சின்னத்தம்பி (முருகையா) திருமதி சின்னத்தம்பி - முத்துப்பின்னள் (சரஸ்வதி) திரு. பொ.சிவஞானம் (சிவா)
கல்வி	:- ஆரம்பம் - C.C.No - 1 (கலைவாணி வித்தியாலயம்) 6 ஆம் ஆண்டு - G.C.E. O/L வரை C.M.S
திருமணம்	:- 1983 - 03 - 21
கணவர்	:- சி.செல்லத்துரை உரும்பிராய் வடக்கு
கணவரின் பெற்றோர்	:- சின்னக்குட்டி - பொன்னி
கணவர் இறப்பு	:- 2004 - 03 - 30.
இறப்பு	:- 2009-07-25

ஒரு குடும்பத்தின் ஆவணம்!

மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் பல்வேறு சம்பவங்கள், அனுபவங்கள், சுவாரஸ் யங்கள், இன் பங்கள், துன் பங்கள் என இடம் பெறுகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறானதாக, வித்தியாசமாக இந்த அனுபவங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வாழ்க்கையின் அனுபவங்கள்தான் சினிமா மற்றும் நாவல், சிறுகதை என கற்பனையுடன் கலந்து படைக்கப்படுகின்றன.

கற்பனையைத் தவிர்த்து நிஜம் வெளியாக வேண்டும் எனில் தனி மனிதர்களின் வரலாறு ஏழுதப்படவேண்டும். அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், புலமையாளர்கள் என பலரின் வரலாறுகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தாலும் சாமானிய மனிதரின் வரலாறு பற்றி நாம் கவனத்தில் கொள்வதில்லை. எனவே, அவற்றை எழுதாக்கம் செய்து ஆவணம் ஆக்கி பின்னால் வரும் சந்ததிக்கு அந்த மனிதரைப்பற்றிய கதையை வெளிக்காட்டவேண்டும் என்பது எமது விருப்பங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

இந்தக் கருத்துக்களுக்கு அமையவே இந்தக் குடும்ப ஆவணம் உருவாக்கப்பட்டது. உயிரோடு வாழும்போதே இத்தகைய காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும். இறந்துபின் செய்வது சம்பந்தப்பட்ட நூர் தன்னை பற்றிய ஏனையவர்களின் நினைப்புகளை அறிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. என்ன செய்வது ஒருவர் உயிர்வாழும்போது அவரைப் பற்றிய நூல்கள் வெளியிடுவது எம்மிடையே இல்லாத பழக்கம். ஆனால், இறந்துபின்னர் நினைவஞ்சலி என்ற பெயரில் அவர் சம்பந்தமாக கட்டாயமாக ஒரு புத்தகம் வெளியிடப்படுகிறது.

இந்த நினைவஞ்சலியில்கூட அவரது போட்டோவையும் போட்டு தேவாரம், திருவாசகம், பட்டந்தூர் பாடல்கள் அல்லது பொதுஅறிவு விடயங்கள், மருத்துவம், விண்ணானம் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை வெளியிட்டு விநிமோகிக்கின்றோம். காலமான அந்த மனிதரைப்பற்றி சுருக்கக்கமான ஏதாவதுதான் இதிலே கூறப்பட்டிருக்கும். இவற்றையெல்லாம் கடந்து இவ்வாறு வெளியிடப்படும் நூல்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை பற்றிய முழுமையான தகவல்களை உள்ளடக்கியதாக வெளியிடப்படவேண்டும் என்பது எதிர்பார்ப்பு.

ஏனென்றால் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் ஏற்கனவே நூல்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன. அதனை எப்போதும் வாசிக்கலாம் எங்கேயும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால், எம்முடன் வாழ்ந்தவரைப்பற்றி நாம் எங்கே

அறிந்துகொள்ள முடியும் அல்லது எமது எதிர்கால சந்ததிக்கு அவரது வாழ்க்கையை எப்படிக் காட்டமுடியும். எனவே, இதுபற்றி மனித சமுதாயம் சிந்திக்கவேண்டும்.

அரசியல்வாதியும், ஈழத்தமிழ் மக்களின் நெருங்கிய ஆதரவாளருமான திருவைகோபாலசாமி அவர்கள் கைதூடி தெற்கு சனசமூக நிலையத்தின் பொன்னியூ மஸ்ருக்கு வழங்கிய வாழ்ந்துச் செய்தியில் இதனை அழகாக சுட்டிக்காட்டிருக்கிறார். “ஒரு மனிதன் வாழ்ந்து மறைந்தான் என்ற அடையாளத்திற்காக ஒரு புத்தகத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும். எனவே, புத்தகங்களைப் படிப்பதுடன் நின்றுவிடாமல் ஓவ்வொருவரும் ஒரு புத்தகத்தை எழுதுங்கள் தன்னைப்பற்றியும், உறவினர் களைப் பற்றியும் தன்னுடைய வாழ்வில் பெற்ற படிப்பினக்களையும் தனது வருங்கால தலைமுறையினருக்காக எழுத்தில் எழுதிப் பதிவுசெய்து வைக்கவேண்டும். அதுவே ஒரு குடும்ப ஆவணம் ஆகும். அத்தகைய குடும்ப ஆவணங்களை உருவாக்குங்கள்” இதுதான் அவரது கருத்து இதிலிருக்கும் உண்மையினை நாம் அனைவரும் புரிந்துகொள்வோமாக.

இந்தக் குடும்ப ஆவணத்தைத் தயாரிப்பதற்கு நாம் எடுத்த முயற்சிகளுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்த எமது குடும்ப உறவுகளுக்கும் - கட்டுரைகள் மற்றும் கவிதைகள் என எமது குடும்ப தெய்வத்தைப் பற்றிய தங்களது பார்வைகளை எழுத்தில் படைத்தளித்த அனைவருக்கும் எமது நன்றிகளையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

வள்ளியன்றா எங்கள் கூட்டுக்குடும்பத்தின் முக்கியமான உறுப்பினர் அவரது இழப்பு எங்கள் எல்லோரையும் நிலைகுலையச் செய்துவிட்டது. அவரது நினைவு களைச் சுமக்கவேண்டும், அவரது குணாதிசயங்களை வெளிப்படுத்தவேண்டும், அவருடன் நாம் தொடர்ந்து வாழவேண்டும் என்ற வகையில் இந்த வெளியிட்டினை மேற்கொண்டுள்ளோம்.

நாங்கள் எங்கிருந்தாலும் எப்படி வாழ்ந்தாலும் வள்ளியன்றாவின் பாதிப்பு இல்லாமல் வாழமுடியாது. அவ்வளவு தூரத்திற்கு அவர் எங்களுடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்டவர். அவர் காலமான செய்திகேட்டு தொலைபேசி மூலமும், நேரிலும் எம்முடன் தொடர்புகொண்டவர்கள் அவர்பற்றித் தெரிவித்த விடயங்கள் வள்ளியன்றா எல்லோருடனும் எப்படிப் பழகியிருக்கிறார் என்பதற்கு மற்றவர்களுக்கு உதவுவதில் எப்படி பங்காற்றியிருக்கிறார் என்பதனை அறிந்துகொள்ள முடிந்ததுடன் தனது நிலல்லைண்ண நடவடிக்கைகளை எங்களுக்குத் தெரியாத பலரை எமது உறவினர்களாக்கிச் சென்றுள்ளார்.

“செல்விருந்தோம்பி வரவிருந்து பார்த்து இருப்பார்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு”

- என்ற வள்ளுவரின் குறள்மொழிக்கு ஏற்ப வானத்தாரை
வரவேற்பதிலும், விருந்தினர்களை எதிர்பார்த்து காத்திருப்பதிலும் அவருக்குள்ள
மகிழ்ச்சிகளையும் நாம் நேரிலே கண்டுகொண்டவர்கள்.

அதுமட்டுமல்ல

“இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்
நாண நன்யைம் செய்துவிடல்” என்பதற்கேற்ப தனக்குத் தீங்கு செய்தவர்
களாக இருந்தாலும் அவர்களுடன் தொடர்பகையை வளர்த்துக்கொள்ளாமல்
அவருக்கு உதவுகின்ற மனப்பான்மையும் கொண்டவர்.

இவ்வாறு அவர் காட்டிச்சென்ற பல நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் எங்கள்
அனைவருக்கும் சிறந்த வழிகாட்களாக இருக்கின்றன. எனவே, இவற்றைப்
பின்பற்றி நாமும் வாழ்வோமாக.

வள்ளியன்றா நோயற்றபோது கொழும்பில் வைத்து அவரைப் பராமரித்த
உறவுகளுக்கும், மொழி.போதனா வைத்தியசாலையில் இருந்தபோது மருத்துவ
உதவிகள் வழங்கிய சகல மருத்துவ பணியாளர்களுக்கும் மற்றும்
வள்ளியன்றாவின் இறுதிச் சடங்கில் சகல வழிகளிலும் உதவிகள் செய்த,
ஆறுதல் படுத்திய எநு உறவுகள், அயலவர், சொந்தங்களுக்கும் நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

வெளியீட்டாளர்கள்
அன்னை வள்ளி அறங்கட்டளை
கைதடி.

அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை

மரணப்படுக்கையிலும் மக்கள் பணியாற்றியே என்னிக்கொண்டிருந்த வள்ளியன்றாவின் சிந்தனைக்கு வடிவம் கொடுக்கும் நோக்கிலும் அவருடைய நினைவுகளைச் சுமக்கும் வகையிலும் ‘அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை’ என்னும் தர்மஸ்தாபனத்தை அன்னாரது உறவுகளாகிய நாங்கள் ஆரம்பித்துள்ளோம்.

‘மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை’ என்று வாழ்ந்த அன்னை வள்ளிப்பிள்ளை, தான் வாழ்ந்த காலத்தில் பல பணிகளை செய்வதற்குத் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால், இறுதிக்காலத்தில் தான் அதனை செயற்படுத்துவதற்கு தயாராகியபோது அவருக்கு ஏற்பட்ட நோய் மற்றும் அதன் வலி அவரை இயங்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டது. முடிந்தளவு முயன்று தன்னால் இயன்றுதைச் செய்து முடித்தார். அவர் விட்ட பணியை, தொட்ட செயலை தொடர்வதே அவருக்கு நாம் செய்யும் நன்றிக்கடனாகும்.

அவரின் நினைவாக கைதடிச் சந்தியில் சாவகச்சேரி லயன்ஸ் கழகம் நடத்திய மருத்துவ பரிசோதனை செயற்பாட்டிற்குத் தேவையான உபகரணங்களையும் மற்றும் அதற்கான முழு உதவிகளையும் அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை சார்பாக வழங்கியிருப்பதுடன் மேலும் வண்ணியிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து தமது மேற்படிப்பினைத் தொடர முடியாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களில் முதற்கட்டமாக மூன்று மாணவர்களுக்கு அவர்களின் உயர்கல்விகான முழு உதவிகளையும் (தற்பொழுது வவுனியா கல்வியியல் கல்லூரியில் கல்விகற்று வருகிறார்கள்) வன்னி அறக்கட்டளை வழங்க ஆரம்பித்துள்ளது.

இதேபோன்று இன்னும் பல நற்பணிகளுக்கு ‘அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை’ உதவி செய்யக் காத்திருக்கிறது. வள்ளியன்றா வாழ்ந்த காலத்திலே நாம் இதனைச் செய்திருக்கவேண்டும். அவர் இல்லாது விட்டாலும் அவர் எமக்கு ஊட்டிய பொதுப்பணி பற்றிய சிந்தனை தற்பொழுது வடிவம் பெறுகிறது.

இந்தப்பணி அவர் எம்மைவிட்டு பிரியவில்லை - காலமாகவில்லை - வள்ளியன்றா ஒரு காலம் ஆகிவிட்டார் என்பதனையே நினைவுட்டும்.

அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை சார்பில்
சின்னத்தமிழி தர்ஜன்.

வள்ளி செல்லத்துறை)வில்லை

என்னருமை தங்கச்சி வள்ளி எங்களை விட்டுப் போனதால் எனக்கு மட்டுமில்லை எங்கள் எல்லாருக்குமே நிறைய கவலை. வள்ளி என்னை அக்கா, சரசக்கா எண்டுதான் வாயார கூப்பிடுவாள். வள்ளி எனக்கு தங்கச்சியாய் இருந்தாலும் வாழ்நாள் முழுக்க என்னோடேயே இருந்ததால் எனக்கொரு பிள்ளை மாதிரித்தான் இருந்தாள். 'என்ற முத்தபிள்ளை வள்ளி' எண்டு சொன்னால் அது ஒண்டும் பெருசில்லை. வள்ளியோட எனக்கிருந்த நெருக்கம் சொல்லித்தீராது.

வள்ளி என்னைவிட ரெண்டு வயக்தான் இளையவள். சின்ன வயசில எனக்கு ஆசைத் தங்கச்சியாயும், பள்ளிக்கூடம் போகும்போது நல்ல சிநேக்கிதியாயும், நான் கலியாணம் செய்த பிறகும் என்னோடேயே இருந்து எனக்கொரு பிள்ளை மாதிரியும், என்ற பிள்ளைகளுக்கு தானுமொரு தாயாயும் இருந்திருக்கிறாள். என்ற பிள்ளையளில் எனக்கிருந்த பாசத்தோட போட்டி போடுகிற அளவுக்கு வள்ளியும் ஒரு தாயாய் கவனிச்சதால் எனக்கு இருந்த தாய்ப்பொறுப்பு அரைவாசியாய் குறைஞ்சிருந்தது.

வள்ளியை எல்லாரும் 'வள்ளி அன்ரா' எண்டு கூப்பிடுதால் நானும் 'அன்ரா' என்று கூப்பிடுவதுண்டு. வள்ளி உரும்பிராயைச் சேர்ந்த சி.செல்லத்துறையைக் கலியாணம் கட்டிக்கொண்டாள். அவரை நாங்கள் 'சித்தப்பா' எண்டுதான் எல்லாரும் சொல்லுவதுண்டு. கலியாணம் கட்டின பிறகும்கூட எங்கட குடும்பத்தோடேயே கூட்டுக்குடும்பமாக வாழ்ந்துவந்தாள். இதுக்கு சித்தப்பாவும் ஒத்திசைந்து இருந்தபடியால் பிரச்சினை இல்லாமல் சந்தோசமாக வாழக்கூடியதாக இருந்தது. அவரும் என்ற பிள்ளையளுக்கு பாசத்தைப் பொழிந்தார். வள்ளிக்கும் சித்தப்பாவுக்கும் பிள்ளைகள் இல்லாட்டியும் எங்கட சகோதரர்களின்ற பிள்ளைகள், சித்தப்பான் சகோதரங்களின் பிள்ளைகள் எல்லாரையும் தங்கட பிள்ளைகளாக பாசம் பொழிஞ்சு அன்புகாட்டினார்கள்.

வள்ளிக்கு வீடுபோட காணி, வசதி இருந்தும் எங்களைவிட்டு தனிய வீடுபோட்டு வாழ எங்களுக்கோ வள்ளி, சித்தப்பாவுக்கோ மனமில்லாததால ஒரே வீட்டிலேயே ஒண்டாச் சமைச்சு ஒருமிக்க சந்தோசமா வாழ்ந்து வந்தம்.

இரண்டாயிரத்தி நாலாம் ஆண்டு நான் பிள்ளையள், பேரப்பிள்ளையளை பார்க்க வெளிநாடு போயிருந்த நேரம் சித்தப்பா வருத்தம் வந்து எங்களை யெல்லாம் விட்டுப்போன சேதிகேட்டு தூஷ்சக்ப்போனன். வள்ளியை ஆறுதல்படுத்த, நான் குறிச்ச நாளுக்கு முன்னாலயே ஊருக்குத் திரும்பிட்டன். இருந்தும் சித்தப்பான் பிரிவால வேதினையடைந்திருந்த வள்ளியை ஆறுதல்படுத்த பெரிய கஷ்டப்பட்டுப்போனன்.

வள்ளியை ஆகவாசப்படுத்த பெறாமக்கள் எல்லாரும் விரும்பினதால் வள்ளியும் வெளிநாடு போக முயற்சி செய்தோம். இதுக்காக கொழும்புக்கு போய் வெளிநாடு போகும் அலுவல்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது வள்ளிக்கு வருத்தம் இருந்தது தெரியவந்தது. இந்த வருத்தம் லேசா மாற்றேலாது என்டு தெரிஞ்சுதுமே நாங்கள் எல்லாம் நிலைகுலைஞ்சு போனோம். வெளிநாட்டில் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த சொந்தங்களும் சரியாக கவலைப்பட்டுதுகள். கொழும்பில் வள்ளிக்கு வைத்தியம் பார்க்க சின்னக்கான்ற (சின்னப்பிள்ளை) சம்பந்தி (அந்தோனி மோனிகா) நிறைய உதவியாய் இருந்தா. இருந்தாலும் வள்ளியின் வருத்தம் ஓரளவு குறைஞ்சுதும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவழைச்சு வைத்தியம் பார்த்தம். கந்தமாமாவும் (கந்தசாயி) சின்னண்ணையும் (சி.வே.சின்னத்தம்பி) பெரியாஸ்பத்திரியில் வள்ளிக்கு வைத்தியம் பாக்கிறதில் பெரிய உதவியாய் இருந்திச்சினம். வள்ளிக்கு வருத்தம் எண்டதுமே எனக்கு ஒரு கை வழங்காமல் போனதுமாதிரிதான் இருந்திச்சு. வள்ளி வருத்தமா இருக்கிற காலத்தில் வெளிநாட்டில் இருக்கிற சகோதரங்கள், பிள்ளைகள், பேர்ப்பிள்ளைகள், சிநேகித்ரர்கள், சொந்தக்காரர்கள் என்டு எல்லாரும் அடிக்கடி ரெவிபோனில் கதைச்சு ஆழுதல்படுத்துவார்கள்.

அன்றாவை பராமரிக்கிறதில் என்னோட சேர்ந்து சின்னக்கா (சின்னப்பிள்ளை), பெரியக் கா (குஞ்சிப்பிள்ளை), பெரியவள் (இராஜரஞ்சிதம்), சின்றாக (ஞானரஞ்சிதம்), ஆசம் (யோகரஞ்சிதம்), பெரியராசன் (வின்சன்), பவுண் (ஜியிதா), தாரா (தாரனி) என்டு எல்லாரும் ஏந்தி எடுத்தார்கள். இதைவிட எங்கட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நிறைய பேரும் வள்ளியினர் சிநேகிதங்கள் பலரும் வள்ளியினர் கடைசிக்காலத்தில் வள்ளிக்கு ஆழுதலாக இருந்தார்கள்.

வள்ளி பாசத்தோட வளர்த்ததில் மாலாவும் ஒருத்தி. அன்றான்ற கடைசி காலத்தில் தான் அன்றாவை பார்க்க வேணும் என்டு கவினில் இருந்துமிலா நாடு திரும்பினாள். மாலா கொழும்பு வந்ததும் பொல்லாத நாட்டுப்பிலைமையால உடனடியா ஊர் வந்துசேர முடியாம் போச்சு. மாலா கொழும்பில் நிக்கிற சேதிகேட்டு வள்ளி மாலாவோட ரெவிபோனில் கதைக்கேக்க பிள்ளை கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டவில்லையே' என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டவள். மாலா வந்து சந்திக்க முன்னாமே வள்ளி எங்களையெல்லாம் விட்டு போய்விட்டாள்.

வள்ளியில்லா வாழ்க்கை எனக்கொரு கையில்லாத வாழ்க்கை மாதிரி இருக்குது. வள்ளி எங்களை விட்டு போனாலும் அவள் நினைவுகள் எங்களை விட்டுப் போகாது. அவளோட பொறாமக்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து அவள் நினைவா அறக்கட்டளை ஆரம்பிச்சிருக்கினம். இதன்மூலம் வள்ளி எண்டைக்குமே எங்களோட வாழ்வாள்.

- சரசக்கா

(திருமதி முத்துப்பிள்ளை சின்னத்தம்பி)

அள்ளிக்கொடுத்த வள்ளியன்றா

- வா.வி.பாஸ்கர் -

பூமிப்பந்தின் சிறியதீவில்
 கண்ணுக்கு தெரியாப் பொட்டாய் அமைந்த
 கைதடி கிராமம் பூரிப்பில் மிதந்தது
 வட்டுவத்தையும் திடல் கிணற்றுதியும்
 சுற்று வட்டாரத்து கயிரணியும், பெரும்பரப்பும்
 பொழுதுரிப் பயிர்கள் யாவும்
 பொழிந்து தள்ளின.
 எனும்பன் கிணற்றுடி
 குழைந்து கறுத்து
 விழைந்து கொட்டின.
 சின்னப்பாலத்து
 குஞ்சு மீன்களைல்லாம்
 துள்ளிக்குதித்து நீந்தி மகிழ்ந்தன.
 தனிப்பணை நிமிர்ந்து நின்று
 பெருமை கொண்டது.
 விளாத்தி மரங்கள்
 பூத்துக்குலுங்கி
 காய்த்து தள்ளின
 கல்லாக தாழையாடியோர ஈசு மரங்களோடு
 சுந்தரம் கொல்லல
 சிறுகாடு சஞ்சிகளும்
 பாழை தள்ளி
 மஞ்சள் உறையணிந்த
 கைகள் அசைத்து
 வரவேற்றுக்கொண்டன.
 பனையோலைக் கீற்றுகளில்
 தூக்கணாங்குருவிகள்
 அழகழகாய்
 தோரணங்கள் கட்டின.
 ஆம்
 இந்த இயற்கையின் பருவகால
 அதிசய வெளிப்பாடுகள் கண்டு
 ஆச்சரியம் கொண்டனர்

கிராமத்தவர்
பொன்னன் கதிரியின் கருவிலே
சின்னப்பெண்ணாய் உதித்திட்ட
வள்ளியின் வரவைக்கண்டு
முன்னும் பின்னும்
இன்னும் பல மாற்றங்கள்
தோற்றும் பெற்றன.
சுற்றும் குழந்த
உற்றார் உறவுகள்
ஆழப்பாடி கூடி மகிழ்ந்தனர்.
அள்ளி எடுத்து அரவணைத்து
வள்ளியின்னையை தோனில்போட்டு
ஆனந்தமடைந்தனர்.
துள்ளித்திரிந்து துருதுருப்பு கொண்டவளாம்
சின்னஞ்சிறு வயதினிலே
ஆடல், பாடல், விளையாட்டுக்களில்
முதன்மை கொண்டவளாம்
பள்ளிப் பருவத்திலே
இளமைக் காலத்திலே
வஞ்சகம், குது, பொறாமைகளாற்ற
நெஞ்சுரம் கொண்டு
ஒழிக்க அணிகளை அணிந்தவளாம்.
கன்னத்தில் குளிவிமுத்தி
புன்னகை பூரிப்பினால்
எமை அன்பினில் அடைத்தவர்.
அடிமை குடியதனை
அடியோடு மறுத்தவர்
மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமைதனை கொழுத்துவோம் என்ற
பாரதியின் வரிகளுக்கு
சாரதியாய் அமர்ந்து
சாதனை படைத்தவர்.
ஒட்டுமொத்த கிராம வளர்ச்சியில்
விட்டுக்கொடா முயற்சிதனை
இறுதிவரை உறுதியாய் தொடர்ந்தவர்.
பொது அமைப்புகள், நற்பணி மன்றங்களை
நாடிச்சென்று

தேடி தந்த செயல்கள் யாவும்
நடை பயில்கின்றன.
பேச்சும், முச்சும்
நினைவுகள் எல்லாம்
ஊரின் உயர்ச்சிக்கல்லவா
அமைந்திருந்தது.

இறுமாப்பு என்றுமே வந்ததில்லை
அதனால்தான்
சிறியவர்கள், இளையவர்கள், பெரியோர் எல்லோரும்
சக நண்பர்களாக பழகும்
பக்குவத்தைப் பெற்றவர்
சுகத்தை விசாரித்து
தொலைபேசியில் உரையாடும்போது
நோக்கு நான் அறுவை செய்துவிட்டேன்.
அது தொலைவில் இருக்கட்டும்
எம் அறியாமையை இன்னும்
அறுவை செய்யாமலிருக்கின்றோம் என
ஆதங்கப்பட்டார்.
ஜோப்பிய மண்ணின்
கட்டுமானங்களை
கேட்டறிந்து கொண்டார்.
ஆரோக்கிய அம்சங்களை
பகிர்ந்துகொண்டோம்.
புலம்பெயர்ந்த கைதடி மக்கள்
ஒன்றினைந்து ஓரணியாய் நின்றால்
சொந்த மண்ணிலும்
அந்த நிலை வந்துசேரும் என்றார்.
தாயே!
நீங்கள் பதித்த சிந்தனை
வேர்கள் யாவும்
பர் முழுக்க கிளை பரப்பி
நிழல் கொடுக்கும்
உங்கள் எண்ணங்கள் யாவும்
உருப்பெறும் நாள்
விரைவில் வரும்.
அன்பை, ஆற்றலை, அறிவை

அரவணைப்பை

அன்ளிக்கொடுத்த வள்ளி அன்றாவே

எல்லாம் இழந்து

ஏதிலிகளாய் பேதலித்து நிற்கின்றோம்.

உங்கள் குழந்தைகள்

புலம்பெயர் தேசத்திலே

சொல்லியழ வார்த்தையின்றி

சோக கடலில் மூழ்கிப்போனோம்.

இறுதிநேர பயணத்தில்

இணைந்துகொள்ள முடியவில்லையே

இதயம் வெந்துபோனதே

உங்கள்

வரவை என்னி ஆர்ப்பரித்த

இயற்கை நிகழ்வுகள் யாவும்

அமைதி கொண்டன.

சந்தனப்பேழையிலே

உங்கள் மேனியது

வெந்த செய்தி

எங்கள் நெஞ்சமதை வாட்டியதே

உங்கள் மேனிதனை சுட்டெரித்த

நீறுபுத்த சாம்பல் துகள்கள்

வீறுகொண்டு பறந்துவந்த எம்

சருமத்தோடு தட்டியெழுப்பும்

காற்றில் கலந்த உங்கள் முச்சு சுவாசம்

எம் நாசி நுழைந்து வீச்சு பெறும்

கண்ணில் ஓளியை குரியனே கடன்வாங்கி

நல் என்ன அலைகளில் பட்டுத்தெறிக்கும்.

நீங்கள் விட்டுச்சென்ற பணிகள் யாவும்

செயல்பெறவே

அணி அணியாய்

பணி தொடர்வோம்

உங்கள் ஜீவன் அமைதி கொள்க.

இன்னொரு தாய்

- இ.பாபு (நோர்வே) -

வள்ளியன்றா எங்கள் அனைவருக்கும் இன்னொரு தாயாய் இருந்தவர். அவரது மறைவு எங்களுக்கு தாங்கமுடியாத சோகத்தையும், துயரத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. பிறப்பவர்கள் இறப்பது நியதிதான் ஆனால் வள்ளியன்றாவிற்கு இறப்பு வந்திருக்கக் கூடாது. என்று கருதுகின்றோம். இன்றுகூட அவரது உடல் மட்டுமே அழிந்திருக்கிறது. அவரது உருவம் என்றும் எம் மனக்கண் முன்னே நிழலாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

பெண்கள் வீட்டுக்கு வெளியே தனியே செல்வதற்கு அன்று இருந்த தடைகளை உடைத்த பெருமை வள்ளியன்றாவிற்கு இருக்கின்றது. அவருக்கு வீட்டில் சுதந்திரம் இருந்த போதும் எந்த ஒரு கட்டத்திலும் தவழான வழிகளுக்கு சென்றதில்லை எங்கட ஆச்சி, அப்பு மற்றும் மாமாமார், அக்காமார் அனைவரின் சொற்களுக்கு கீழ்ப்படிந்தவராகவும் இருந்தார். இதனால் அவரது இளம் வயதில் எந்தப் பிரச்சனைகளும் அவருக்கு ஏற்பட்டதில்லை மிகுந்த ஒழுக்கத்துடன் வாழ்ந்தவர். அவர் எங்களையும் அப்படித்தான் வளர்த்தார்.

அவருடன் வாழ்ந்த, பழகிய, பேசிய பொழுதுகள் நீண்டவையாக இருந்தாலும் மறக்கமுடியாத நினைவாக ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிடமுடியும்.

1980களின் நடுப்பகுதியில் நோர்வேநாட்டிற்கு வந்தநான் 1996இல் தாயகம் திரும்பியபோது கைத்தடியிலுள்ள ஆச்சி வீட்டிற்கு சென்றிருந்தேன் அங்கே நான் டயரி உட்பட பல ஆவணங்களை வெளிநாட்டிற்கு வந்தபோது வைத்தவிட்டு வந்திருந்தேன் எனது பெரியமாமா பொன் செல்லையா அவர் பாவித்த அலுமாரி ஓன்றில்தான் அந்த ஆவணங்களை வைத்திருந்தேன் ஊர் திரும்பியதும் குறிப்பிட்ட அந்த அறைக்குள் சென்று அவற்றை தேடிக்கொண்டிருந்தேன் அங்கே நின்று இதனை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த வள்ளியன்றா “இதனையா தேடுகிறாய்” என்று கூறிக்கொண்டு எனது போட்டோக்கள் இரண்டை என்னிடம் தந்தார். நான் எந்தப்பொருளைத் தீவிரமாகத் தேடினேனோ அதனை பாதுகாத்து வைத்திருந்து என்னைப் புரிந்து என்னிடம் அதைத் தந்ததை நினைத்து பெருமையடைந்தேன். ‘இந்தப் போட்டோக்களை இத்தனை வருடமாக பாதுகாத்து வைத்திருந்ததற்கு நீ என்ன தரப்போகின்றாய்’ என்று கேட்டுவிட்டு அதற்கான பதிலையும் அவரே கூறினார். ‘இதற்கு விலையே மதிக்க முடியாது’ என்று கூறினார். இப்படித்தான் எங்கள் எதிர்ப்பினை உணர்ந்து செயல்படும் தாயாக வள்ளியன்றா எங்களுடன் வாழ்ந்தார் இனிமேலும் வாழ்வார்.

தலைமைக்கு தகுதியானவர்

- கந்த.இராசவிங்கம் -
(அமெரிக்கா)

“தோன்றில் புகழொடு தோன்றுக அ.திலார்
தோன்றுவில் தோன்றாமை நன்று”

- என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு அமைய அன்பான அமைதியான பண்பான குண இயல்புகளுடன் பெரியவர்களை மதித்து மரியாதை கொடுத்து வாழ்ந்து எல்லோராலும் வள்ளி அன்றா என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்ட திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை செல்லத்துரையின் திடீர் மறைவு கேள்விப்பட்டு ஆழ்ந்த கவலையடைந்தோம்.

சிறந்த குடும்பத்தலைவியாகவும் தனது அக்காமார்களின் பிள்ளைகளான திருமதிகள் மாலா புஸ்பராஜா, தர்மினி காண்பவன் மற்றும் தர்ஷன், தாரணியையும் தன்னுடைய பிள்ளைகளைப் போல அன்புடனும், பாசத்துடனும் வளர்த்தார். இன்று ஜேரோப்பிய நாடுகளில் அவர்கள் பேருடனும் புகழுடனும் வாழ்வதற்கு திருமதி வள்ளிப்பிள்ளைதான் அந்தவாரமாக இருந்தவர் என்று சொல்ல வேண்டும்.

கைதடி மேற்கு சரஸ்வதி மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் இரண்டு தடவைகள் தலைவியாக இருந்து அளப்பரிய சேவை செய்திருக்கிறார். குறிப்பாக 1979ஆம் ஆண்டு திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை தலைவியாக இருந்த வேளையில் கொழும்பில் இருந்து கிராமிய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான கருத்தரங்கும் கலந்துரையாடலும் எமது கைதடி மேற்கு சரஸ்வதி மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் சார்பாக கலைவாணி வித்தியாசாலையில் நடைபெற்ற வேளையில் நிர்வாக உறுப்பினர்களையும் அங்கத்தவர்களையும் சிறப்பாக செயற்படச் செய்து கொழும்பில் இருந்து வந்த அதிகாரிகளிடம் பாராட்டுப் பெற்றதுடன் சாவகச்சேரி

பிரதேச உதவி அரசாங்க அதிபரின் பாராட்டையும் பெற்று தென்மராட்சியில் இயங்கிய மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களில் எமது சங்கம் பெயர் சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு முன்னிலையில் திகழ்ந்ததற்கும் 1980ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் அரசாங்கத்தால் பதிவு செய்யப்பட்டதிற்கும் திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை பேருதவியாக இருந்திருக்கிறார். நான் எப்போதும் அவரை “தலைவர்” என்றுதான் அழைப்பதுண்டு. தலைமைக்கு தகுதியான ஒருவராக திருமதி செவள்ளிப்பிள்ளை திகழ்ந்தார்.

திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை செல்லத்துரையின் மறைவு காரணமாக துயரில் இருக்கும் குடும்பத்தார்க்கு என் சார்பாகவும் என் குடும்பத்தார் சார்பாகவும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் அவரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

எனது பார்வையில் வள்ளியன்றா

- என்.கே.ரி. -

மரணம் வெல்லமுடியாத ஒன்று பிறப்பு எப்படி நிகழ்கிறதோ அதேபோலவே இறப்பும் நிகழ்ந்தே தீரும். இந்த உண்மையை அனைவரும் புரிந்துகொண்டாலும் மரணம் நிகழும் பொழுது பெரும் சோகத்தில் துயரத்திலும் மூழ்கிவிடுகின்றோம். இது இயல்பானதுதான். இந்த வகையில்தான் திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை செல்லத்துரை அவர்களின் இறப்பும் அமைந்துவிட்டது.

வாழ்நாள் வரைக்கும் தான் வாழ்ந்த சமூகத்தின் மீதும் தனது கிராமத்தின் மீதும் தீவிர பற்றும் விகவாசமும் கொண்டவராக இயங்கு நிலையில் செயற்பட்டவர் திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை. சிறியவர் தொடக்கம் பெரியவர் வரையும் அனைவருடனும் பாசமாகப் பழகியவர். அவர்களுக்கு ஏற்படும் குறைகளைத் தீர்த்துவைத்தவர். இதனால், கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அனைவருமே அவரை வள்ளியன்றா... வள்ளியன்றா.... என்று வாஞ்சையுடன் அழைத்தனர்.

புதுமைப்பெண், புரட்சிப்பெண், குடும்பத்தலைவி, சமூகப்போராளி, ஆலோசகர், வழிகாட்டி போன்ற பல பாத்திரங்களின் மொத்த உருவும்தான் வள்ளியன்றா. தான் எடுத்துக்கொண்ட அல்லது தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட எந்தவிடயத்தையும் நேராகவும், சீராகவும் செய்து முடிப்பதில் கைதேர்ந்தவர். ஆரும்பத்தில் பாலர் பாடசாலை ஆசிரியராக எங்கள் கிராமத்தில் அடையாளம் காணப்பட்ட அவர் சரல்வதி மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் முதல் தலைவராகவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர். தன்னால் இயன்றுவரையும் சமூக மேம்பாட்டுக்காக அயராது உழைத்துவந்தார். மாதர் சங்க தலைவராக இருந்த காலத்தில் சின்னப்பிள்ளை அன்றி, பூமணி அக்கா போன்றவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றினார்.

மாதர் கிராம அபிவிருத்திச்சங்கத் தலைவராக திருமதி வள்ளிப்பிள்ளையும் செயலாளராக செல்லி க.சின்னப்பிள்ளையும் பொருளாளராக திருமதி சி.இலட்சமியும் போஷகராக திருமதி பூமணி சின்னத்துரையும் பணியாற்றிய அந்த நாட்களில் அவர் செயற்பட்ட விதம், செய்த சேவைகள் பாராட்டப்படவேண்டும் எந்தவிதமான கருத்துவேற்பாடுகளும் ஏற்படாமல் புரிந்துணர்வுடன் சங்கத்தை வழிநடத்தினார்கள். உதவிகள் எதுவும் கிடைக்காத அந்தக்காலத்தில் சங்க உறுப்பினர்களிடமிருந்து பெற்ற பணத்திலும், தமது சொந்தப் பணத்திலும் சங்க செலவுகளை மேற்கொண்டு சமுதாய வளர்ச்சிக்கு அயராது பாடுபட்டவர்கள் இவர்கள் விதைத்த விதை இன்று விருட்சமாகி வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது.

சமூக சேவையாளர்கள் பலரைக்கொண்ட குடும்ப குழல் இருந்ததினாலோ என்னவோ சமூகத்தொண்டு செய்வது வள்ளியன்றாவுக்கு விருப்பமான ஒன்றாகவே காணப்பட்டது. இவரது சகோதரர்களான அமரர் பொன்.செல்லையா, திரு.பொ.சின்னத்தம்பி, திரு.பொ.சிவஞானம் ஆகியோர் சரஸ்வதி சனசமூக நிலையம் மற்றும் பிற தொண்டு நிறுவனங்கள் ஊடாக எங்களுடைய கிராமத்துக்கு பணியாற்றியுள்ளனர். பொன்.செல்லையா அவர்கள் சரஸ்வதி சனசமூக நிலைய நிர்வாக பொறுப்புகளில் இருந்து சமுதாயத்துக்கு பணியாற்றினார். இவரது சமூகத்தொண்டு மற்றும் துடிப்பான செயற்பாடுகளினால் கைதடி கிராமசபை தேர்தலில் (1960) இரண்டாம் வட்டார உறுப்பினராக மக்களினால் ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்.

வள்ளியன்றா ஏனைய பெண்களைப்போன்று சாதாரண பெண்ணால்ல பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு எதிர்நீச்சல் போட்டவர் தமது குடும்பத்திலுள்ள பிள்ளைகள் அனைவருக்குமே ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாக இருந்து அவர்களது எதிர்கால வாழ்வுக்கும் இருப்புக்கும் காரணராக இருந்திருக்கிறார். அறிவுரைகள் மட்டும் வழங்குவதுடன் நின்றுவிடாது அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளையும் அவ்வப்போது வழங்கியிருக்கிறார். இவரது நல்ல பழக்கவழக்கங்களினால் பெற்றோர் மற்றும் சகோதர சகோதரிகள் அனைவருமே இவர் மீது அளவற்ற பாசம் வைத்திருந்தனர். திருமணமான பின்னரும் தமது குடும்பத்து உறவுகளின் நலனைப் பேணுவதில் அவர் ஒருபோதும் பின்னிக்கவில்லை. அவருடைய கருத்துக்களுக்கு ஏற்ற கணவன் கிடைத்தத்தினால் பிரச்சினைகள் எதுவுமின்றி வாழ்க்கை வண்டியை ஓட்டிச்சென்றனர். இவரை வள்ளியன்றா என்று அழைப்பதுபோல இவரது கணவரையும் ‘சித்தப்பா’ என்ற எல்லோரும் செல்லமாக அழைத்தனர். குடும்பத்தலைவி பொறுப்பினை சிறப்பாகவே கமந்து மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தார்.

திருமணமாகி பல வருடங்கள் குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லையே என்று கவலை இருந்தாலும் அதுபற்றி அலட்டிக்கொள்ளாமல் தனது குடும்பத்து பிள்ளைகளைத் தனது பிள்ளைகளாக நேசித்து வந்தார். அக்கா பிள்ளை, அண்ணா பிள்ளை, தம்பி பிள்ளை என்று வேறுபாடுகள் எதுவுமின்றி அனைவரையுமே ஒன்றாக நேசித்தார்.

குடும்பத்துக்கு வெளியில் சமூகப்பணிகளில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி சமூக மேம்பாட்டுக்காக உழைத்தார். ஆரம்ப காலத்தில் மாதர் கிராம அபிவிருத்திச்சங்க செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக செயற்பட்டதினால் உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு, கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்துர் மற்றும் சமூகசேவை உத்தியோகத்தர்கள் உள்ளாராட்சி அலுவலக அதிகாரிகள் உட்பட்ட பலரையும்

சந்தித்து உரையாடுகின்ற வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. எந்த அதிகாரியையும் சந்தித்த சில நிமிடங்களிலே அவர்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவராகிவிடுவார். தலைமைத்துவத்துக்குரிய தகுதிகளும், பண்புகளும் அவரிடம் நிறையவே காணப்பட்டன.

சமூகப் பணியில் சுடுபூவர்களுக்கு நல்ல பெயர் கிடைப்பதில்லை. வள்ளியன்ராவுக்கும் சில வேளைகளில் கல்லெறிகள் விழுந்தன. இதனைக் கண்டு அவர் ஒருபோதும் அஞ்சியதில்லை. அந்தக் கற்களைப் பொறுக்கி அத்திவாரங்களாக்கி இருக்கிறார். அத்திவாரம் இன்று கட்டமாக எழுந்து நிற்கிறது. ஆம் ஓளிர் பெண்கள் சேமிப்பு கடன் குழு இதற்கு சிறந்த உதாரணம்.

சர்வதேச அரசார்பிற்ற தொண்டர் நிறுவனமான ‘கெயர்’ நிறுவனம் வடபகுதியில் பல மக்கள் நலத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகிறது. அதன் திட்டக் கிராமங்களில் ஒன்றாக கைதடி மேற்கு கிராமசேவையாளர் பிரிவு (இல 293) தெரிவுசெய்யப்பட்டு நேவவத்தை பகுதியில் வயல் பாடசாலைக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இதன் நோக்கம் பெண்கள் மத்தியில் தலைமைத்துவ பண்புகளையும் சேமிப்பு பழக்கத்தையும் உருவாக்குவதுடன் சுயதொழில் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கான தூண்டுதல்களை ஏற்படுத்துவதுமாக இருந்தது. இத்திட்டம் கைதடி மேற்கு கிராமசேவையாளர் பிரிவுக்கானதாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் கைதடி மேற்கிலுள்ள ஏனைய தொண்டர் நிறுவனங்களை இக்கடன்திட்டத்தில் இணைப்பது தொடர்பாக அவைகளிடம் வேண்டுகோள்கள் விடுவிக்கப்பட்டன. எந்த நிறுவனமும் இதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. இந்நிலையில் இத்திட்டத்தைப் பொறுப்பெடுத்த வள்ளியன்ரா அதனைச் செம்மையாகவும் சிறப்பாகவும் கெயர் நிறுவன கொள்கைக்கு ஏற்பவும் செய்தார். இதனால் அதிகாரிகள் மற்றும் பலரின் மத்தியில் அவர் உண்மையாக சமூகசேவகியாக இடம்பிடித்திருக்கிறார். இன்று இந்தக்குழுவின் ஆலோசகர்களில் ஒருவராக அவர் இருக்கிறார். பல தலைவிகளையும், செயற்பாட்டாளர்களையும் இதன்மூலம் உருவாக்கியுள்ள அவரின் செயற்பாடுகளினால் 40க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் இத்திட்டத்தின் பயனாளிகளாக இருக்கிறார்கள். அவரிடம் இயல்பாக காணப்படும் தலைமைத்துவமும் செயற்பாட்டுத் திறனுமே இவ்வாறான விடயங்களை வெற்றிகரமாக செய்து முடிப்பதற்கு காரணமாக அமைந்திருப்பதனை அவரது கடந்தகால நடவடிக்கைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

நோய் வந்து மரணம் நிச்சயமானபோதும் தனது நடவடிக்கைகளை கைவிடவில்லை. அவரது சுகநலம் பற்றி விசாரிப்பதற்காக வெள்ளாடுகளிலிருந்து அவருடன் தொலைபேசி மூலம் பேசியவர்களுடன் தனது உடல்நிலையைப்

பற்றிய கவலையின்றி மற்றவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்பதனையே வலியுறுத்தி யிருந்தார். “நீங்கள் எனக்கு காசு அனுப்ப வேண்டாம். இன்ன இன்னாருக்கு உதவி செய்யுங்கோ அதுவே எனக்கு போதும்” என்று கூறியிருக்கிறார். சமூகத் தொண்டில் அக்கறையுள்ளவர்களிடம் பேசும்போதும் தான் தற்பொழுது செய்து கொண்டிருக்கும் பெண்கள் பணி தொடர்பாகவும் அதனை பரவலாக்கவேண்டும் என்று கூறியதுடன் தான் செய்யும் பணி சிறப்படைந்து வருவதாவும் கூறினார்.

சமூகத் தொண்டில் ஈடுபடுகின்ற வெறையும் நமது சமுதாயம் மதிப்பதில்லை. அவர்கள் மீது தவறுகளை பட்டியல் போட்டு அந்தப் பணியிலிருந்து அவர்களை ஒதுக்கத்தான் முயற்சிப்பார்கள். இது இன்று நேற்றால்ல அன்றுதொடக்கம் இதுதான் எமது பாரம்பரியம் பொதுவாகவே எங்களில் எவருக்குமே வழி சொல்லத்தெரியாது - பழிசொல்லத்தான் தெரியும் - மாரையும் குறைசொல்வதிலும் அவரைப்பற்றி கண், காது, மூக்கு வைத்து வதந்திகளைப் பரப்புவதிலும் வல்லவர்கள். வழி சொல்லத்தான் தெரியாது, பழி சொல்லாமலாவது இருக்கலாம்தானே. வழி சொல்பவர்களுக்குத் துணையாக இருந்தால் எத்தனை காரியங்களைச் செய்துவிட முடியும். சிலருக்கு தள்ளியும் கிடவான் என்பதுபோல தாங்களும் செயற்படமாட்டார்கள். செயற்படுவர்களையும் விடமாட்டார்கள். இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும் என்பதில் வள்ளியன்றா மிகத்தீவிரமாக இருந்தவர்.

கண்ணால் காண்பதும் பொய், காதால் கேட்பதும் பொய், தீர் விசாரித்து அறிவதே மெய்” என்ற கருத்தினை உணர்ந்து செயற்படுவோமேயானால் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு இடமேயிராது.

வள்ளியன்றா வாழ்க்கை ஒரு புத்தகம் போன்றது அந்தப் புத்தகத்தை வாசித்து பூரணமடைவோமாக.

முதல் வீராங்கனை

சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்தின்
வலைப்பந்தாட்ட அணிக்கு
தலைமை வகித்து
எதிரணிகளை
நிலைகுலைய வைத்தவன்
கிராம சிறார்களின்
கல்வி அறிவின் உயர்ச்சிக்காய்
முயற்சி கொண்டு
அழம்பகால மழைகள்
மணிமண்டபத்தில்
முதல் பெண்மணியாய்
மகுடம் குடியவர்
வள்ளி அன்ராவின் குருகுலத்தில்
அறிவு அருவியில்
குளித்த குழந்தைகள் பலர்
இன்று
அறிவு நிறைந்தவராய்
நிமிர்ந்து நிற்கின்றனர்
அழம்ப கோட்டினை உடைத்து
உந்துருளியில் பெண்களும்
சாவாரி செய்யலாமென
செயலில் காட்டி அடித்தளமிட்ட
எம் கிராமத்து முதல் வீராங்கனை

- கவி

உயர்ந்து உள்ளம்

- இதயாகரன் (கோபு)

வள்ளியன்றா எங்களுடைய பெற்றோருக்கு நிகராக எங்கள் எல்லோரையும் அரவணைத்து அன்பு பாராட்டி பாசம் காட்டி வளர்த்தவர் “என்ற பிள்ளைகள்” என்றுதான் எங்களை அன்பொழுக அழைப்பார். எங்கள் அம்மா அப்பாவைப் போலவே அவரையும் நேசித்து வருகின்றோம்.

எனது அம்மா உட்பட வள்ளியன்றாவின் சகோதர சகோதரிகளின் பிள்ளைகள் முப்பது பேர்வரையில் இருக்கின்றார்கள். அந்த முப்பது பேருமே அவருக்கு பிள்ளைகள் அவரைச் சித்தியாகவோ அத்தையாகவோ யாரும் நினைப்பதில்லை. அம்மா ஸ்தானத்தில்தான் பழகிவருகின்றோம். அந்த அளவிற்கு எங்களுக்கு முக்கியமானவர். இதேபோன்றுதான் சித்தப்பாவின் சகோதரர்களின் பிள்ளைகளின் மீதும் அளவுகடந்த அன்புகொண்டவர்.

எங்கள் மீது அவர் காட்டுகின்ற பாசத்திற்கு நிகரான கண்டிப்பையும் கொண்டவர். சிறுவயதில் நாங்கள் குளப்படகள், குறும்புகள் செய்தால் அவருக்குத்தான் பயப்படுவோம். வளர்ந்தபின் இன்றும் இந்தநிலைதான் காணப்படுகிறது.

வள்ளியன்றா காலமான தகவல் கிடைத்ததும் பதிப்போய்விட்டோம்.

அவர் சுகவீனமடைந்து வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இறக்கும்வரை அவர்பட்ட துன்பங்கள், துயரங்களை அறிந்து நாம் பட்ட வேதனைகளை எப்படி சொல்வது? வள்ளியன்றா உயிர்ந்த உடலாக வைக்கப்பட்ட அந்த இடத்திற்குச் சென்று ஒவென்று குரலெடுத்து அழவேண்டும் போல உணர்வு இருந்தது. என்ன செய்வது எத்தனையோ கண்டங்களை, கடல்களை கடந்து பஸ்லாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் வாழும் நாம் உடனடியாக எப்படி செல்லமுடியும் எங்கள் துயரம் ஆறாது.... ஆறாது அழுதாலும் தீராது போலல்லவா இருக்கின்றது.

2002ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் இலங்கையில் தோற்றிய சமாதான காலத்தில் எங்களுடைய ஊருக்குச் சென்றபோது பலவிடயங்கள் தொடர்பாக வள்ளியன்றாவுடன் உரையாடக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. ஏந்களைவே 2001ல் திருக்கொண்மலையில் வைத்து எங்கள் உறங்குள் அணைவரையும் (வள்ளியன்றா உட்பட) சந்தித்து பேசினாலும் சமாதான காலத்தில் அவர்களுடன் ஆறுதலாக பேசக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த நாட்களில்தான் பிரான்சிலிருந்து

சீனியம்மாவின் மகன் தம்பி சிறியனும் கிராமத்திற்கு வந்திருந்தார். நீண்ட நாட்களின் பின் ஊருக்குச் சென்றிருப்பதால் உறவுகள் எல்லோருக்கும் இருவரும் சேர்ந்து விருந்து கொடுப்போமென்று நாங்கள் கதைத்துக்கொண்டுமிருந்தோம். இதனையறிந்து கொண்ட வள்ளியன்றா இந்த விருந்து வைபவத்திற்காக இரண்டு ஆட்டுக்கடாக்களை ஆடுவளர்ப்பவர்களிடம் இருந்து வேண்டிவந்து கட்டியதுடன் ஆடு அழிப்பதற்கும் ஒருவரை ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தார்.

இதை அவதானித்த ஒருவர் ‘என்ன வள்ளி ஆட்டுக்கடா பிடிச்சுக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய் என்ன விலைபோகும்...’ என்று அவரிடம் கேட்டபோது “வெளிநாட்டில் இருந்து வந்த எங்கட பிள்ளையனின் விருந்து கொண்டாட்டம் எங்கட பிள்ளையனிட்ட நான் என்னெண்டு காக வேண்டுவது” என்று அன்றா சொன்னபோது எங்கு ஆச்சியமாகப் போய்விட்டது. வெளிநாட்டில் இருந்து போறவையிட்டியிருந்து காசை எதிர்பார்க்கும் உலகத்தில் இப்படியும் ஒருவரா? இதனைவிட அவர் எங்கட பிள்ளையள் என்று அடிக்கடி விழித்துப் பேசியது அவர் மீது கொண்ட பற்றையும் பாசத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்துவிட்டது.

வள்ளியன்றாவின் (கணவர்) சித்தப்பா (திரு.சி.செல்லத்துரை) கால்நடை வளர்ப்பதில் ஆர்வத்துடன் செயல்பட்டதினால் வள்ளியன்றாவிற்கும் கால்நடைபற்றிய அறிவு இருந்தது. சித்தப்பா இறந்தபின்னரும் வள்ளியன்றா கால்நடை வளர்த்துவருகின்றார். இதனால் நாம் விருந்து பற்றி கதைத்தபோது தனக்கு தெரிந்த கால்நடை வளர்ப்பாளர்களிடமிருந்து ஆட்டுக்கடாவை வேண்டிவந்தார்.

‘சொல்லாமற் செய்வர் பெரியர் சொல்லியும் செய்யார் சிறியர்’ என்ற வார்த்தையின் உண்மையை வள்ளியன்றாவின் இந்தச் செயல்பாட்டிலிருந்து புரிந்துகொண்டேன். நாம் சொல்லாமலே எமது தேவையை உணர்ந்து அவர் செயற்பட்டவிதம் என்னை வெகுவாக கவர்ந்துவிட்டது.

இவ்வாறு வள்ளியன்றா பல சந்தர்ப்பங்களில் எம்மீது கொண்ட அன்பை, பாசத்தை, அக்கறையை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இத்தகைய உயர்ந்த உள்ளம்கொண்ட வள்ளியன்றா எழுமுடன் என்றும் வாழ்வார்.

கடைசிவரை நான் மறவேன்...

சொந்தம் என்று செல்லிவிட - என்
தாயை அன்றி யாருமில்லை - ஆனாலும்
பூமியிலே...
இறந்தாலும் இறவாத அன்னையர் - சிலரை
நவீன உலகினிலே காண்கின்றேன்.

இல்லறத்தை இனிதே நடத்தி புன்முறைவல் - பூத்த
பூமகள் இன்றில்லை, பிரமனால் படைக்கப்பட்ட
“பாவையை” ஏன்தான் யமன் - கெளவினானோ
தெரியாது...?

இறைவா! வரம் ஒன்று கேட்கிறேன் - தன்னலமின்றிப்
பிறருக்காக உழைக்கும் - அன்பு உள்ளாங்களை
நீண்டகாலம் வாழவிடு - நெல்லுக்கிறைத்த நீர்
வாய்க்கால் வழியோடு புல்லுக்கும் ஆங்கே
பொசியுமாம்...

இறந்தாலும் இறவாத அன்னையாம் - இவர் பெயரில்
ஊரார் பயன் பெறுவாராம் - திருமகஞக்கு
ஒப்பான அன்னையர் வாழவேண்டும் - இவர்களால்
எம் நாடு செழிக்கவேண்டும்.

‘ஓ’ மனிதமே நில்!
கான்சருக்கு முற்றுப்புள்ளி காண வேண்டும் - ஏனெனில்
ஜனருக்கு உதவி செய்யும் கண்மணிகள்
வாழ வேண்டும்.

அகதி என்ற போர்வையில் ‘முத்திரை’ குத்தப்பட்டு
முட்கம்பி வேலிகளுக்குள் முடங்கும் எம்மை - காக்கும்
உள்ளாங்களை கடைசிவரை நான் மறவேன்.

செல்வி த.கலாரங்சினி
(அன்னை வள்ளி அறங்கட்டளை)
வழங்கியா கல்வியியல் கல்லூரி

தனக்கென வாழா நங்கை வள்ளியின்னை

- சங்கரன் தங்கராசா
நவபுரம்

பிறப்பு, வாழ்க்கை, இறப்பு இதுதான் உயிரினங்களின் நியதி, ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்விலும் உன்னதமான அர்த்தம் வேண்டும். இது இவ்வுலகில் பிறந்த அனைவருக்கும் கிட்டுவதில்லை. எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தோம் என்பதே சிறப்பு.

தன்னலம் மிகுந்து குறுகிய வட்டத்திற்குள் வாழ்ந்து அடுத்தவர் தயவை எதிர்பார்த்து நிற்கும் மனிதகுலத்தில் தனக்கென வாழாது. என்றால் பிறநூக்காகவும் உற்ற உறவுகளின் மேம்பாட்டிற்காகவும் வாழ்ந்து மரித்த வள்ளி அன்ராவின் வாழ்க்கை அர்த்தம் நிறைந்தது.

இவரை சின்னஞ்சிறு வயது முதல் நன்கு அறிந்துகொள்ளக் கூடியவனாக வாய்புப் பெற்றிருந்தேன். ஆழ்மங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒளிபரப்பிய கலங்கரை விளக்கே நாடவரும் கலங்கள் போல நான் கற்ற பாடசாலையில் (நவபுரம்) தன் கல்வியை தன் சகோதர உறவுகள் சகிதம் கற்றார்.

எம் பாடசாலை ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் அதன் முதுகெலும்பாகத் திகழ்ந்த முன்னோடிகளில் இவரின் குடும்பத்தவர்கள் முத்த சகோதரர்களிற்கும் கணிசமான பங்குண்டு. பிறப்பால், வாழ்விடத்தால் கைதடி மேற்கைச் சேர்ந்திருந்தாலும் ஒரு பின்தங்கிய பகுதியின் மேம்பாட்டிற்கு புதியதான் குடியேற்றந்ததின் அபிவிருத்திக்கு மிகவும் பிரதானமான கல்விவளம் ஒரு பாடசாலையாகும் இப்படியான சிறந்த கைங்கரியம் கைகூட தன் இருப்பிடத்திலிருந்து நீண்ட தூரம் பிஞ்சுக்கால்களால் கற்பாறைகள் நிறைந்த கருமுரடான் பாதையில் தினமும் நடந்தே கல்வி கற்றிட வரும் வள்ளி அன்ரா பெளவியமான பண்பியல்புகளை கொண்டு பாடசாலை செயற்பாட்டில் மிக ஈடுபோடுகொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். இவரின் அக்கா (சரசன்ரா) முத்துப்பிள்ளை இப்பாடசாலையில் கல்விகற்ற காலத்தில் கலை, விளையாட்டு, கல்வி உட்பட்ட பல துறைகளில் மிக மிக உயர்வான நிலையிலிருந்து பாடசாலைக்கு புகழ் ஈடுக்கொடுத்தவர். அவர் வழியில் வள்ளி அன்ராவும் தன் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி பாடசாலை செயற்பாடுகள் அனைத்திலும் தனக்கென ஒரு இடம்பிடித்து தடம் பதித்தவர். பாடசாலைச் சமூகத்தின் செல்லப்பிள்ளையாக செல்வமகளாகத் திகழ்ந்த வள்ளி அன்ரா தன் கல்வியை மேலும் கைதடி மகாவித்தியாசாலையிலும் கற்றார். அவர் அங்கே கல்வியைத் தொடர்ந்த சில வருடங்கள் நானும் என் கல்வியை பின் தொடர்ந்தேன்.

பாடசாலையில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளில் கலை நிகழ்ச்சிகள் பட்டிமன்றும் என்பனவற்றில் மிக ஆர்வமாக பங்குபற்றி தன் திறமைகளை வெளிக்காட்டி அனைவராலும் பாராட்டப் பெற்றவர். இளமை முதலே தன்னலமில்லா பொதுநோக்கை கொண்ட ஆளுமை மிகுந்த நல்லெண்ணைம் படைத்தவராக வாழ்ந்த இவர் பொது நலத்தொண்டுகளில் சமூக மேம்பாட்டுத்திட்டங்களில், குடும்ப உறவுகளின் முன்னேற்றத்தில் அதிரீ ஈடுபாடுகொண்டவராக கடினமாக உழைத்தார். சமூகத்திலும், குடும்பத்திலும் நல்ல பெயருடன் திகழ்ந்தார். குறிப்பாக கைதடி மேற்கு சரஸ்வதி மாதர் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு தலைமைதாங்கி அளப்பெரும் பணிபுரிந்தவர். மகளிர் தலைமைத்துவம் சிறப்புற பல தொண்டு நிறுவனங்களில் இணைந்து தொண்டாற்றினார். குறிப்பாக கைதடி இளைஞர் அபிவிருத்திக் கழகம் அதன் ஆரம்பகாலத்தில் கைதடியில் செய்த அபிவிருத்திப் பணிகளில் சிரமதானப்பனி, கலைகலாச்சார விழாக்கள் என்பனவற்றில் தன் பங்களிப்பை நல்பி சிறந்த சமூக சேவகியாக வாழ்ந்தவர். தன் இளமைச் சுகங்கள், இல்லற வாழ்க்கை என்பவற்றிலும் பார்க்க பிற்க நலமே சமூக முன்னேற்றமே தன் லட்சியமாக கொண்டு பொதுநலம் பேணி வாழ்ந்தவர். இதனால் இவர் குடும்ப உறவுகளிடமும் ஊரார் மத்தியிலும் தனக்கென இடம்பிடித்த மாதரிசியாக மலர்ந்த முகத்துடன் தன் நெஞ்க பொய்க்கா வஞ்சகமில்லா வாழ்க்கைப் பயணத்தில் இன்பம் வெள்ளத்தில் நீச்சலடிக்க வேண்டியவரானார்.

இல்லற வாழ்வில் இனிதே வாழ்ந்தாலும் (வாரிச இல்லாத) பிள்ளைச் செல்வம் கிட்டிடவில்லை. இதனால் மனக்குறையிருந்திடினும் உற்றார் பிள்ளைகளை பெற்றவர்போல் பேணி வளர்த்தார். அவர்கள் வாழ்க்கை வளம்பெற கல்வி செய்தியாகும் பங்களிப்பினை நல்கி உறவுகளின் உயர்விற்கு உதவினார். இல்லற வாழ்வு சில வருடங்கள் இன்பமாக வாழ்ந்தாலும் கணவரின் உடல் வருத்தம் காரணமாக அவர் நலம் பேணல் என்பவற்றில் சிலகாலம் மிகவும் சிரமப்பட்டார். தன் கடமைகளை ஆற்றுவதில் பிறருக்கு கற்றுக்கொடுத்த வனிதைதான் வள்ளி அன்றார்.

சிறந்த ஆளுமை தன்நம்பிக்கை விடாழுயற்சி மனிதநேயம் கொண்ட வள்ளி அன்றாவின் மறைவு என்பது பேரிழப்பானது மன்னில் பிறந்தார். இறப்பொன்றே நிச்சயமானது. ஆனாலும், மரணத்தின் பின்னும் மக்கள் மனதில் மின்னும் ஒளிக்கீற்றாக தென்றலடிக்கும் தேனினிய நினைவலைகளைக் கொண்டவராக என்றும் எம்முடன் வாழ்ந்துகொண்டேயிருப்பார் வள்ளி அன்றார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திபெற எல்லாம்வல்ல இறைவனை வேண்டுகின் ஹோம்.

உருகி ஒளிதந்த மெழுகே!

அன்னையே
பன்னீர் துளிகளால் - உன்
நினைவுகளைத் தூவி - எம்
கண்ணீர் கமலங்களை
காணிக்கை செலுத்துகின்றோம்.

காலம் எம்மை கைகழுவி விட
காலன் உன்னை கொண்டு சென்றான்
போய்விட்டார்
போதுமா இது?
வருந்தும் உள்ளங்கள்
வாழும் வேதனை தெரிகிறதா?
காலனே உன் தலையில் இடுவிழு!
இன்னுமென்ன பசியோ?
கொண்ட உயிர் எத்தனையோ?
உருகி ஒளிதந்த மெழுகை
உருக்கி எடுத்ததோ கொடும் நோய்
உருகிக் குறுகிக் கருகி
காற்றோடு கலந்து விட்டாய்
கடல் நீரில் கரைத்துவிட்டு
கண்ணீரில் கரைகின்றோம்
ஏடுதொடக்கி எழுத்தறிவித்தாய்
பாடுபல பட்டு பாலர் எமக்கு
பள்ளிக் குருவானாய்
மழுங்கடித்த மாதர்தன்னை
சினங்தெழுச் செய்து, சீர்படுத்த
மாதர்சங்கத் தலைவியானாய்.
பெறாத பிள்ளைகள் நாம்
பெற்றோம் பெருந்தன்மையுள்ள தாயை
வராத வினையென்று
விதிவந்து கொண்டு சென்றதுவோ?
விம்ரிக் கண்ணீர் வடிக்கும்
ஊரார் வீட்டுப் பிள்ளைகள் நாம்
யார் யார் விதிக்கு பலன் உண்டோ - நியாயம்
யார் யார் விதிப்பலன் என்பார்.

ஊரார் உலைக்கு உப்பிட்டு - எம்
கண்ணின் மடல்களில் கரைகின்றார்.
விசித்திர வாழ்வின் வித்தியாசமானவர்
பூ முடித்து பொட்டு வைத்து
மாலையிட்ட போதும்
வேளிடித்த மண்ணாய்
வாடாமல் போனதுனக்கு சமூக நோக்கம்
கண்ணீரைப் பரிசளித்து காணாதேசம் சென்றுவிட்டார்.
உம் ஆத்ம சாந்திக்கு எங்கள் சமர்ப்பணமாய்
கண்ணீர் ஒடையாய் உம் நினைவின்?பேழையாய்
இதயக் குழறவில் காணிக்கை செலுத்துகின்றோம்
அன்பு ஜீவனே சாந்தி சாந்தி.....

- வேலுப்பிள்ளை புவிராஜ்

உங்களுடன் வசந்தகாலங்கள்

இப் பூ உலகினிலே
புன்னகையுடன் வந்துதித்து
உள்ளக் கனிவடன் - உங்கள்
உறவுகளுடன் உலாவி
அன்னையாய் அன்பு காட்டி
எம்மை அரவணத்து
ஆசானாய் அறிவூட்டினர்கள்
இப்பூமியில்
நீங்கள் வாழ்ந்த நாட்கள்
யாவும் வசந்தமே
உங்கள் பிரிவினை என்றென்றும்
ஈடுசெய்ய முடியாது....

அன்புள்ள மருமகன்
- சி.துயன்ஷன்

அன்றா காட்டிய பாதை

- திருமதி தூர்மினி காண்ணலேபன் -

வள்ளியன்றா வாழ்விலிருந்து எம்மைவிட்டு பிரிந்து ஒருமாதம் கடந்து போயின இந்தநாள்கள் முழுவதுமே வெறுமையானதாக உப்புச்சப்பற்ற நாட்களாய் முடிந்துவிட்டன. இனிவரும் நாட்கள் எப்படி கழியும் என்ற ஏக்கத்துடன் எனது பொழுதுகள் கழிகின்றன.

கணவர், குழந்தைகள் என்று எனது வாழ்க்கை வட்டம் நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. வள்ளியன்றாவின் இழப்பும் அதனால் ஏற்பட்ட சோகமும் என்னை தினம் வாட்டி வதைக்கிறதே.... நான் பிறந்தது முதல் பெரியவளாகி பாடசாலை கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழக படிப்பு வரை என்னோடு உடனிருந்து அவர் எனக்காக ஆழ்ந்திய பணிகளை என்னால் மறக்க முடியாது.

அம்மா, அப்பா, சகோதரர்கள் என உறவுகள் பல இருந்தாலும் அன்றா என்ற உறவு என்னுள் ஆழமான பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. நான் பிறந்தபோது அவர் அடைந்த பூரிப்புக்கு மேலாக பாடசாலை காலங்களில் அவர் நினைத்தது போல கல்வி கற்றது பின்னர் பல்கலைக்கழகம் சென்று படித்தது பெரும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்திருக்கிறது. ‘பிள்ளை’ என்றுதான் என்னை அழைப்பார் அன்பொழுக அழைக்கும் அவரது அந்தக்குரல் இன்னும் என் காதுகளில் ரீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

நான் திருமணமாகி இரண்டு பிள்ளைகளுக்கு தாயாகிய இவ்வேளையில் எங்களை வளர்ப்பதற்கு வள்ளியன்றா பட்டபாடுகளை உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தாயின் தங்கையாகத்தான் அவர் எங்களுடன் வாழ்ந்தாலும் அவர் எனது அம்மாவின் பாசத்திற்கு நிகராக எம்மை வளர்த்தெடுத்தார்.

எனது அம்மா அவ்வப்போது புதிய புதிய டிசென்களில் உடுப்புக்கள் தைத்துத் தந்து என்னை அழகு பார்ப்பார். அவ்வேளையில் எல்லாம் வள்ளியன்றா என்னைக் கட்டியனைத்து “என்ற பிள்ளைக்கு கண்ணூறு படப்போகுது” என்று கண்கலங்குவார். ஞாய் நொடி எதுவும் வரக்கூடாது என்பதில் அக்கறையாக என்னைக் கவனித்துக் கொள்வார்.

காலையில் பாடசாலைக்கு செல்லும்போது வெள்ளையுடை அணிவித்து தலைசீவி, சப்பாத்து போட்டு தூய்மையாக என்னை வழியனுப்பி வைக்கும் அவர் மாலையில் வீடுவரும்போது வாசல்வரை வந்து வரவேற்று புத்தகப்பையை என்னிடம் இருந்து பெற்று குடிப்பதற்கு ஏதாவது தந்து களைப்பைப் போக்குவார்.

அவர் திருமணமாகி சித்தப்பா வீடு சென்றாலும் அடிக்கடி எம்மைவந்து பார்ப்பார். பின்னர் தொடர்ந்து சித்தப்பாவுடன் சேர்ந்து எமதில்லத்திலேயே வாழ்ந்தார் வள்ளியன்றா - சித்தப்பா, அம்மா - அப்பா, தம்பி தங்கை என்று கூட்டுக்குடும்பமாகவே வாழ்ந்திருந்தோம்.

மனிதனாகப் பிறப்பவர்கள் என்றும் இனமையாக இருந்ததில்லை நாள்கள் செல்ல செல்ல வயது அதிகரித்துக் கெல்வதால் முதுமையாகிறார். அவ்வாறு முதுமையடைந்து இறுதியில் நோய்வந்து மரணமடைகிறார்கள் இதனால்தான் ஒவ்வொரு பெற்றோருமே இறுதிக்காலத்தில் தங்களை பின்னைகள் பராமரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் வாழ்கிறார்கள்.

இதற்கு அமைவாகவே வள்ளியன்றாவும் என்னுடன் இருந்த நாள்களில் அடிக்கடி சொல்லுவார் “எனது அந்திமக்காலத்தில் பின்னை நீதான் என்னை பார்க்க வேண்டும் நீ பார்த்தாத்தான் நான் இறக்கும் போது என் ஆஸ்மாவிற்கு திருப்தியாக இருக்கும். நீ என்னருகில் இருக்கும் போதே நான் இறக்க வேண்டும். அதுதான் எனக்கு மகிழ்ச்சி” இந்தவரிகளை எழுதும் போது “நான் பாவியாகிவிட்டேனோ” என்ற அச்சவுணர்வு என்னைக் கொல்லுதே.

ஜயகோ என்ற அன்றா உங்கள் அந்திமக் காலத்தில் நான் அருகில் இல்லையே ஆஸ்பத்திரியிலும், வீட்டிலும் நீங்கள் படுக்கையிலிருந்தபோது என்னால் பராமரிக்க முடியவில்லையே தாயே எனக்கு கொடுத்து வைக்கவில்லையாம்மா. எனது அம்மா சகோதரர்கள் உங்கள் அருகில் இருந்தாலும் என்னால் அவ்வாறு செய்ய முடியவில்லையே என்ற கவலை என்னை வாட்டுதம்மா.

என் குழந்தைகளை நீங்கள் பார்ப்பதற்கு ஆசைப்பட்டார்களோ, அங்கு கொண்டுவெந்து காட்டமுடியவில்லையே... நீங்கள் நோயாளியானபோது ஏருவேளை நான் வந்து உங்கள் அருகில் நின்றிருந்தால் நோய் தணிந்து எழுந்திருப்பிர்கள். ஏனென்றால் அவ்வளவு பாசமும் தீராத அன்பும் என்மீது கொண்டிருந்தீர்கள்.... தெய்வமே...

ஹர் கூடவந்து எங்கள் இல்லத்தில் உங்களை வழியனுப்பி வைத்தபோதும் என்னால் வர முடியவில்லையே... ஜேரோப்பிய நாட்டிற்கு நீங்கள் வருவதற்காக கொழும்பு வந்தபோது நான் அடைந்த மகிழ்ச்சியை விட நீங்கள் பெரும் மகிழ்ச்சியுடனும் ஆரவாத்துடனும் காணப்பட்டார்கள். ஜேரோப்பிய வருகையைவிட என்னைப் பார்க்கமுடியும் என்ற மகிழ்ச்சிதான் உங்களிடமிருந்தது என்ன செய்வது விதிவிளையாடுவிட்டது.

எனக்கு இன்னுமொரு குழந்தையாக நீங்கள் பிறக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். ஏனென்றால் எங்கள் அன்பும், பாசமும் பிரிக்க முடியாதது போல எங்களுக்கு இடையிலான உறவும் ஒருபோதும் பிரியாது ஒரு போதும் கோபம் கொண்டு என்னை திட்டியதில்லை என்ன பிரச்சனை என்றாலும் பக்குவமாய் எடுத்துக்கூறி நியாய அநியாயங்களை வகைப்படுத்தி நல்லவழியில் செல்வதற்கு வழிகாட்டிய வள்ளி அன்றா இன்று எனது அருகில் இல்லாதுவிட்டா லும் அவர் காட்டிய பாதையில் செல்வேன் அதுவே என்றும் அவர் என்னுடன் இருப்பார் என்பதற்கு சான்றாக இருக்கிறது.

உன் புகழைப் போற்றுவோம்

வையக வாழ்வினில் வாழும் காலம் இருந்திட்டனும்
வானுலக சொந்தங்களிற்கு தாது சென்ற
வையகத்து நாயகி வள்ளியம்மையே
வையகத்து வாழ்வுதனில் நீ செய்த
நற்பணிகள் கொஞ்சமன்று எம்சமூகமும்
சரஸ்வதி மாதர்சங்கமும் தளைத்திட
தன்னலமில்லா பணிபுரிந்த வள்ளி இளம்தளிர்
வையகம் என்றுமுனை மறந்திடாது - நின்
நினைவை நாம் குமந்து உன் புகழைப் போற்றுவோம்
மீளாத்துயில் நீ கொண்டாய் -
ஆஹிடாத்துயரம் நாம் கண்டோம்
உன் ஆத்மா சாந்தி பெற பிரார்த்திக்கின்றோம்

திருமதி பூமணி சின்னத்துவரை
முன்னாள் தலைவரி
சரஸ்வதி மாதர் கிராம அபிவிருத்திச்சங்கம்
கைதடி

உள்ளத்தின் உணர்வலைகள்

இதயத்தை மடலாக்கி
கைவிரலை பேனையாக்கி
குருதியை மையாக்கி
முகம் தெரியா முகவரி தெரியா - உம்
பிள்ளை எழுதுகின்றேன்
அன்னைக்கு ஒர் சிறு மடல்....

உமக்கென்று ஒரு செல்வம்
இம்மண்ணில் இல்லையென்ற
மனக்குறையை நீக்க - இறைவன்
உலகத்தின் பிள்ளையெல்லாம் - உனக்கு
உவப்புடனே உவந்தளித்தான்.

வேதனை இருட்டுக்குள் விளக்கினமாய்,
சோதனை விலகும் புது சொர்க்கம் வரும் என்று
காத்திருந்த வேளையில் - குரியனாய்
எம் நெஞ்சமதில் வந்துதித்தது
அறவழியில் அறப்பணி புரிந்திடும்
'அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை'

கல்விக்கு ஒரு விளக்கு - யாழ்
கலங்கரையாய் நின்ற - எம்
தெல்லுக்கு பெருமை வாய்ந்த
தொகையான நூல்களைக் கொண்ட
நூலகம் ஏரிந்தது - எம்
நெஞ்சும் கூட ஏரிந்தது
அதேபோல்....

ஊருக்கே விளக்கேற்றி
சுடர்விட்டு ஏரிகையிலே
வீசும் காற்றில் அதுவாக
ஒரு நாள் எமக்கு இருளோடு விழுந்தது
எம் நெஞ்சமும் புதையுண்டு போனது
அறப்பணியில் சிறந்த அன்னையவள்
வின்னுலகம் சென்றுவிட்ட செய்தியால்...

துவண்டு விடும் நேரத்தில் துயர்துடைத்து
அவர் வாழ்வு உயர்ந்திட
தாயாய், தாதியாய், நண்பியாய், ஊக்கியாய்
ஏனிப்படியாய்...
பற்பல உருவெடுத்து
அறவழியில் உயர்ந்திட்ட தாயே
உம்பணியால் மாம்பெற்ற பயன்களோ ஏராளம்
அது ஊருக்கே நீ செய்த பெருந்தியாகம்.

அன்னையே!

நீ எம்மை விட்டுப் பிரிந்தாலும்
நீ செய்த கோடான கோடி நன்மையில்
எம் நெஞ்சமதில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டாய்
கருவினிலே உருவெடுத்து
உருவினிலே உரம்பெற்று
தெருவினிலே தலை நிமிர்ந்து வாழ
குலவிளக்காய் திகழ்ந்திட்டாய்

தாயே!

நீ புரிந்த வேள்வியால் ஆஸ்தரம் போல்
வியாபித்திருக்கும் உம்பிள்ளைகள்
வேர் மூலம் கிளைபரப்பி அதன் பயனை
எதிர்கால சந்ததியினர் பெற்றிட வழிசமைக்கின்றனர்
கலங்காமல் கண்ணுநங்கு!

வேதனை நெஞ்சை அடைக்க
வெம்பி மனம் இங்கே தாடிக்க
உம் பணி சொல்ல உள்ளாம் மறுக்க
நினைப்பதை சொல்ல நா தடுதெடுக்க
மானசீகமாய் உம்மையும் உம் பணியையும் வணங்கி
ஆத்ம சாந்திக்காய் பிரார்த்தித்து
என் உணர்வலைகளை உங்களுடன்
பகிர்ந்து கொள்ளும்...

செல்வி கழிவோழினி
(அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை)
வழனியா கல்வியியல் கல்லூரி

சிறந்த சமூகசேவகி

- நா.கந்தையா -

(முன்னாள் அதிபர், கைதடி கலைவாணி வித்தியாசாலை)

1970களில் கைதடி மேற்கு கிராமத்தில் சமூகப் பணியில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபடக்கூடிய தகைமையுள்ள பெண்களாக திருமதி பூமணி சின்னத்துரை, செல்விகள் பொ.வள்ளிப்பிள்ளை, க.சின்னப்பிள்ளை ஆகியோர் அடையாளம் காணப்பட்டனர். இவர்களது சமுதாயத் தொண்டுகளை கண்டு அங்கே வியந்து ஆச்சரியப்பட்டனர்.

ஆண்களுக்கு நிகராக அவர்களோடு சேர்ந்தும் தனித்தும் எமது சரஸ்வதி சனசமூக நிலைய பணிகளுக்கு தோள் கொடுத்தவர்கள் இவர்களது பணிகள் தொடர்பாக நான் அடிக்கடி எனது நண்பர்களுடன் அவ்வப்போது உரையாடி இருக்கிறேன் இவர்களில் தற்போது திருமதி வள்ளிப்பிள்ளை செல்லத்துரை அமரரான செய்தியறிந்து பெருந்துயரத்தில் ஆழந்து போயிருக்கிறேன்.

பலவழிகளிலும் எங்கள் கிராமத்திற்கு வழிகாட்டியாக, பெண்களின் சமுதாய பணிகளுக்கு உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டக் கூடிய ஒரு பெண்மணி மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தியை நான் மட்டுமல்ல எங்களுடைய கிராமத்தின் மீது பற்றுள்ள, விகவாசமுள்ள எவருமே தாங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள். 1970களில் அவரிடமிருந்த சமுதாயப்பற்றை உணர்ந்துகொண்டோம். அதனால் 1976இல் சரஸ்வதி மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் அங்குராப்பனம் செய்யப்பட்ட போது வள்ளிப்பிள்ளை அவர்கள் அதன் தலைவியாக தெரிவுசெய்யப்பட்டார். மாதர்சங்க செயற்பாட்டில் அவரது தலைமைத்துவப் பண்புகளும், நிர்வாகத் திறனும் மாதர்சங்க செயற்பாடுகளுக்கு உயர்ச்சியைக் கொடுத்தன. சரஸ்வதி சனசமூக நிலையத்தில் நடத்தப்பட்ட பாலர்பாடசாலையில் ஆசிரியராக கடமையாற்றிய அவர் சம்பளத்தையோ, வருவாயையோ எதிர்பாராமல் பின்னைகளை வளர்த்துகொடுப்பதில் அரும்பாடுப்படவர். நான் கைதடி கலைவாணி வித்தியாசாலை அதிபராகவும் சரஸ்வதி சனசமூக நிலைய போ'கராகவும் இருந்த காலத்தில் அவரோடு நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன்.

பாடசாலை, சனசமூகநிலையம் உட்பட கிராமத்தில் நடைபெறுகின்ற எந்த நிகழ்வாக இருந்தாலும் வள்ளிப்பிள்ளை அதனை முன்னின்று நடத்தியிருக்கின்றார் அவர் இல்லாமல் எங்களுடைய கிராமத்தில் எதுவுமே நடைபெற்றதில்லை. என்ற அளவிற்கு அவரது பங்களிப்பு இருந்ததை நான் அவதானித்து இருக்கின்றேன்.

எனது பாடசாலைக்காலங்களில் (சிறியவயது) அவரது சகோதரர் திரு.பொன்.செல்லையா அவர்களுடன் நேவவதையிலுள்ள அவர்களது வீட்டுக்கு சென்றுவருவதாலும் சமூகப் பணியில் எனக்குள்ள அக்கறை காரணமாகவும் வள்ளிப்பிள்ளை போன்றவர்களை நான் சகோதரிகளாகவே நேசிப்பேன்.

நான் புலம்பெயர்ந்து கண்டா நாட்டிற்கு வந்து சில ஆண்டுகளின் பின்னர் (2003) கைதடி கிராமத்திற்கு சென்றபோது அவர்களது இல்லத்திற்கும் சென்றேன் அப்பொழுது என்னை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்து வள்ளிப்பிள்ளையும் அவர்களது சகோதர, சகோதரிகளும் அனுசரித்ததை இன்றும் என்னால் மறுக்க முடியாது. இத்தகைய அன்பும், பாசுமும் சேவைமனப்பான்மையும் கொண்ட அன்புச்சகோதரியை இனி எங்கு காண்பது என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மரணம் எல்லோருக்கும் நிச்சயமான ஒன்றுதான் ஆனால் வள்ளிப்பிள்ளை போன்றவர்கள் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து மக்களுக்கு சேவைசெய்யவேண்டும் என்பதால் அவர்களின் மரணம் நீண்ட நாட்களுக்கு ஒத்திவைக்க வேண்டும். என்னசெய்வது விதி எப்படியோ விளையாடி விடுகிறது.

நாம் நினைத்தபடி எதுவும் நடப்பதில்லையே இருந்தாலும் வள்ளிப்பிள்ளை வாழ்ந்த காலத்தில் நிறைவான பணிகளைச் செய்திருக்கிறார். அவரது வாழ்க்கையும் செயற்பாடுகளும் ஏனைய பெண்களுக்கு உதாரணமாக அமைந்துள்ளது. அவர் வழியை தொடர்ந்து ஏனையவர்கள் செயற்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

அவர் நோயற்று யாழ்.போதனா வைத்தியசாலையில் இருந்தபோது அவரிடம் தொலைபேசியில் உரையாடியிருக்கிறேன். அப்பொழுதும் அவர் தனது உடல்நிலையைப் பற்றிப் பொருட்படுத்தாமல் வசதியில்லாத மக்களுக்கு உதவிக் கொண்டிருந்ததை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. பலருக்கு அவர் பண உதவி செய்திருக்கிறார். வெளிநாடுகளிலுள்ள தனது நெருங்கிய உறவுகளிடம் பேசும்போது தனக்கு தெரிந்த வசதியற்றவர்களுக்கு உதவும்படி கோரிக்கை விடுத்து உதவச் செய்திருக்கிறார். இந்த மனப்பாங்கு எங்களில் எத்தனைபேருக்கு இருக்கின்றது? மரணவாசலில் நின்றுகொண்டிருக்கும் தன் நிலமை பற்றி சிறிதளவேனும் சிந்திக்காமல் மற்றவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்று மகோன்னது மனப்பான்மையே அவரது சேவைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

'தன்னைப்போல பிறரையும் நேசி' என்ற வாக்குக்கு ஏற்ப வாழ்ந்து வந்தவர்தான் திருமதி.வள்ளிப்பிள்ளை செல்லத்துரை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்பு அக்கா

- பொ.சிவஞானம் -

ஆழ நாட்டிலே கைதடி என்னும் கிராமத்தில் மேற்குப்பகுதியில் 1951.12.26ஆம் நாள் பிறந்தார் எனது சகோதரி. இவருக்கு எமது பெற்றார் இட்பெயர் வள்ளிப்பிள்ளை. ஆணால், இவரை எல்லோரும் செல்லமாக வள்ளி என்று அழைப்பார்கள் எமது குடும்பத்தில் எல்லாம் எட்டு பிள்ளைகள். அதில் கடைசி பெண் என்சகோதரி.

இவர் சிறுமியாக இருக்கும்போது தனது ஆரம்ப பள்ளியை கலைவாணி வித்தியாலயத்தில் பயின்று பின்பு நவபுரம் தமிழ்கலவன் பாடசாலையில் தொடர்ந்து அதன்பின் C.M.S என்னும் பாடசாலையில் தமது பத்தாம் ஆண்டு படிப்பை முடித்துக்கொண்டார். தொடர்ந்தும் தனது படிப்பைத் தொராது சமூக சேவையில் ஈடுபட்டார்.

நான் வளர்ந்து வரும்போது எனது சகோதரியின் அரவணைப்பு என்னை ஆழாக்கியது. நான் நீண்டகாலம் என் சகோதரியிடன் வாழ்ந்தேன். சிறுவயது தொடக்கம். பொதுத்தொண்டு செய்யும் பழக்கம் என் சகோதரியிடம் இருந்தது இதனால் கைதடி மேற்கு சனசமூக நிலையத்தின் மாதர் பிரிவில் கேர்ந்து இயங்கிவந்தார்.

இவருக்குத் திருமண வயது வந்ததும் உரும்பிராயிலுள்ள செல்லத்துரை அவர்களை பெற்றோரின் ஏற்பாட்டில் கைபிடித்து இன்பமாக வாழ்ந்துவந்தார். திருமணமாகி நீண்டகாலமாக பிள்ளைகள் இல்லாது இருந்தார்கள். அதை ஒரு பொருட்டாக நினைக்காமல் சகோதரர்களின் பிள்ளைகளைத் தன்பிள்ளைகள் போல பார்த்து வந்தார்கள். என் சகோதரி எப்பொழுதும் பெரிய ஆடம்பர வாழ்க்கையை விரும்பவில்லை. ஒரு சுராசரி மனித வாழ்க்கையை வாழவிரும்பினார். தனது கணவரின் செயற்பாடு பொதுத்தொண்டு செய்ய உதவியாக இருந்தமை இவருக்குப் பெரு மகிழ்வைக் கொடுத்தது.

இவருடைய முற்போக்கு நடவடிக்கையை உணர்ந்த கிராமத்துப் பெண்கள் தமது சங்கத்துக்கு தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அப்போது தனது கடமையைச் சரியாகச் செய்து மேலும் மக்கள் மத்தியில் தனது நன்மதிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டார். கிராமத்துக்குச் செய்த சேவையைப் பாராட்டி வேறு சங்கங்கள் வாழ்த்துரைத்துள்ளன.

எனது மைத்துணை நோய்வாய்ப்பட்டு குறுகிய காலத்துக்குள் இறந்துவிட்டார். தனது கணவர் காலமானதும் சகோதரர்களுடன் தனது

வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தார். இவரையும் நோய்வந்து தாக்கியது. அதனால், நோய் இவரைக் காவுகொண்டது. இவரின் பிரிவு எம்மை வாட்டுகின்றது. நான் நாட்டைவிட்டுப் புலம்பெயர்ந்து வாழவேண்டியதாயிற்று. இதனால் என் சகோதரியை நீண்டகாலம் பிரிந்து வாழ்ந்தேன். இப்பொழுது நிரந்தரமாகப் பிரிந்துபோய்விட்டேன்.

இவர் மூலம் நாம் சிலவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளக்கூடியமாக இருந்தது. கடமை, கண்ணியம் கட்டுப்பாடு போன்ற செயற்பாடுகளை முழுமையாகக் கடப்பிடித்து தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டார். இவருடைய துணிவுதான். பலவகையிலும் உதவியாக அமைந்தது. அன்பு, அறிவு, ஆண்நூல், அடக்கம் என்பவற்றின் ஒரு வடிவம், எமது குடும்பத்தில் வந்ததோரு ஜோதி என்றுதான் கூறவேண்டும்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்

அன்புள்ள வள்ளி அத்தை

அன்பு மருமகன்
- சிவஞானம் நியோசன -

எனது அப்பாவுக்கு ஜந்து சகோதரிகள். அதில் கடைசி சகோதரி எனது அன்பு வள்ளி அத்தை ஆவார். வள்ளி அத்தையை முதன்முதலில் 2003ஆம் ஆண்டுதான் பார்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. என்னை முதன்முதலில் கண்டதும் தனது பிள்ளைபோல அன்புடன் அணைத்துக்கொண்டார்.

என்னை ‘அப்பு’ என்று செல்லமாக அழைப்பார். எனக்கு அத்தை மீது பாசம் ஏற்பட்டது. இலங்கையில் இருந்து திரும்பியதும் தொலைபேசிமூலம் தொடர்புகொண்டு சுகத்தை விசாரிப்பேன். அத்தையை எங்களுடன் கூப்பிட்டு சந்தோசமாக வாழவைக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். அதன் காரணமாக எம்முடன் வருவதற்குப் பல முயற்சிகள் செய்தோம். அது முடியவில்லை.

அத்தையைப் பிடித்த நோய் சுகப்பட்டு என்னுடன் இருக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். அது முடியாது போய்விட்டது. அத்தை காலமாகிவிட்டார் என்ற செய்தியை என்னால் நம்புமுடியவில்லை. ஆணால், அத்தை எம்மைவிட்டு ஒருநாளும் போகவில்லை எப்போதும் எங்கள் இதயத்தில் இருக்கின்றார்.

கிராமத்து குயில்

- க.சிறிதூண் -
உதவி முகாமையாளர்
மக்கள் வங்கி - சாவகச்சேரி

எங்கள் கிராமத்தில் சமுதாயப் பணியில் முன்னோடியாகச் செயற்பட்டவர்களில் திருமதி செ.வள்ளிப்பிள்ளை முக்கியமானவர். தனது இளமைக் காலத்தில் மாதர்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்னோடியாகச் செயற்பட்டவர். “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையை கொழுத்துவோம்.” என்ற மகாகவி பாரதியின் கருத்துகளுக்கேற்ப பெண்களுக்கான விழிப்புணர்வை ஊட்டவேண்டும் என்ற ஆவல் கொண்டவர்.

பெண்கள் என்ன போகப் பொருளா? அவர்கள் சரிசமமாக ஆண்களுக்கு நிகராக உழைக்கக் கூடியவர்கள் என்ற எண்ணக்கருவை உருவாக்க உழைத்தவர். பெண்கள் சம்பந்தமான கருத்தாடல், கலந்துரையாடல் என சமுதாயத்தில் எம்மோடு கரங்கோர்த்தவர் அவர் வாழும் காலத்தில் கெளரவிக்கப்பட்டு ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவர்.

நேவவத்தை கிராமத்தில் கட்டிடம் அமைக்க வேண்டும், தளபாடங்கள் போட்டப்படவேண்டும், பத்திரிகை வாசிக்க ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும், ஒளிர் கழகத்திதை உருவாக்கி கிராமத்தை ஜக்கியத்தாடன் செயற்படுத்த வேண்டும் என எம்மைக் காணும்போதெல்லாம் கருத்துக்கூறுவார்.

1984ஆம் ஆண்டு அரச படை பல இளைஞர்களைக் கைது செய்து டூரா முகாமிற்கு கொண்டு சென்றபோது எம்முடன் இணைந்து யாழ் கச்சேரிக்கு மாட்டு வண்டியில் அன்னையர் முன்னேயியாகச் செயற்பட்டு அவர்களது விடுதலைக்கு பெரிதும் வித்திட்டவர்.

கிராமத்துக்குயிலாக எம்மவர்களின் எண்ணக்களை கிராமத்தின் வளர்ச்சியை என்றும் இனிய கலந்துரையாடலுடாக உருவாக்க உழைத்தவர். பெண்கள் சமூக பொருளாதாரத் துறையில் மேம்பட வேண்டும் குடும்பங்களின் வறுமை நீக்கிட சுய பொருளாதாரத்தை வளர்த்து சிக்கன சேமிப்பு அவசியம் எனக் கருதி ஒளிர் கழகம் மூலம் செயற்படுத்தியவர்.

பிரதேச செயலகம் பிரதேசசபைக் கூட்டங்களில் எமது கிராமத்தின் குரலாக கலந்துரையாடுவார், அது மட்டுமன்றி கிராமத்தின் அபிவிருத்திக்காக பலருடன் வாதாடி சாதிக்க வேண்டுமென எண்ணங்கொண்டவர். கிராமத்தின் பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்டவர். பெண்கள் தமது வாழ்வியலை மாற்றுத்திற்கு உட்படுத்தும் பொழுதுதான் அவர்கள் சமுதாயத்தில் போற்றப்படக்கூடியவர்கள் ஆவர் அவர்கள் வாசிப்பு வாசனை உள்ளவர்களாக, ஆழமை உள்ளவர்களாக வளர் வேண்டும். கிராமத்தின் முன்னோடிகளாக செயற்படக்கூடியவர்களாக உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தோடு செயற்பட்டவர்.

அவரது இறப்பு எமது கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்கு பேரிழப்பு. அவர்களது ஆத்மா ஶாந்தியடைய வேண்டுமாயின் அவரது எண்ணச் சமைகளை நாம் செயற்படுத்த வேண்டும். சிக்கனம், சேமிப்பு, விழிப்புணர்வு கிராமத்தை நேசித்தல் போன்ற பண்புகளை வளர்க்கவும் அவரது ஆத்மாவிற்கு நாம் செய்யும் நல்ல பணிகளாகும். அவரது வாழ்வியலை தொடர நாம் அனைவரும் முன்வர வேண்டும்.

மீண்டும் வருஷீரோ!

அன்பிற்கும் பண்புக்கும் இருப்பிடமாயிருந்தீர்
 ஆதரவு மொழிபேசி இன்முகங்காட்டினீர்
 இன்று உங்கள் பிரிவு கேட்டு
 மனம் வேதனையுறுகிறோம்
 நீங்கள் மறைந்து போனாலும்
 உங்கள் சிரித்த முகமும்
 அன்பு வார்த்தைகளும்
 கண் முன்னே காட்சியாகி
 எதிரொலித்து எம் நெஞ்சைப் பிழிகிறது
 காலனவன் - உம்
 உயிர் பறித்துச் சென்றானே
 என் செய்வோம் இறைவன் சித்தம் இது
 ஒம் சாந்தி! ஒம் சாந்தி!! ஒம் சாந்தி!!!

- சுரஸ்வதி சனசமூக நிலையம், கைதுடி.

என் நெஞ்சமெல்லாம் சுமந்து...

அக்கா
- திருமதி குஞ்சிப்பிள்ளை சங்கரன் -

வள்ளிப்பிள்ளை!

என்னுடைய கடைசி சகோதரியாக எனக்குக் கிடைத்த சொத்தாக இருந்தவள். என்னுடைய பிள்ளைகளைத் தனது பிள்ளைகளாக என்றும் நினைத்து வாழ்ந்தவர்.

“பெரியக்கா பெரியக்கா” என்று என்னை அழைத்து என்றும் என் கண்முன்னால் வாழ்ந்துவந்தவள். காலஞ்சென்ற எனது கணவர் சங்கரன் அவர்களை “பெரியத்தான்” என்று அழைத்து என் கணவரின் மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரியவராக வாழ்ந்தவர். எனது பிள்ளைகளை மட்டுமல்லாமல் மற்றைய சகோதரர்களின் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகளையும் தன் பிள்ளைகளாகவே நினைத்து அன்புகொண்டு வாழ்ந்தவர்.

தன் கணவனை இழந்தும், கடும் நோயில் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலத்தில் மிகவும் மனத்தைரியத்துடன் வாழ்ந்தவர். கடைசிக் காலங்களிலும் என்னுடன் பெரியக்கா, பெரியக்கா என் என் கண்முன்னால் நடமாடிய எனது சகோதரியின் இழப்பு தாங்கமுடியாத வேதனையாகவே உள்ளது. அவரின் ஆன்மா சாத்தியடைய இறைவனிடம் வேண்டுகின்றேன்.

நினைவுகளை நினைத்து...

- ச.ஞானராசா

செல்லத்துரை வள்ளிப்பிள்ளை - வள்ளியன்றா என்று தனது பெறாமக்களா லும், உறவினர்களாலும் அழைக்கப்பட்டவர். எனது தாயாருக்கு கடைசிச் சகோதரி யாகப் பிறந்தவர். ஆச்சி, அப்பு அவர்களுடைய பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் என்று ஆச்சிவிட்டில் கூட்டுக்குடும்பமாக வாழ்ந்த வாழ்க்கை எல்லாம் நினைவுலை களாக கரைவந்து செல்கின்றன.

என அறிவிற்கு எட்டியவரையில் இருந்து என் அம்மாவின் சகோதரர்கள் எல்லோருமே என்னையும் தன் பிள்ளையாகப் பார்த்தார்கள். இதில் வள்ளியன்றா என்னை பெரியவா, பெரியதம்பி, பெரியப்பு என பாசத்தோடு அழைப்பார். இப்படி பல விடயங்களை நினைவில் கொண்டு பெருமைப்பட்டதும் உண்டு.

தன் இளவுயதில் இருந்தே தனது தாய், தகப்பன், சகோதரங்களிலும், தனது பெறாப்பிள்ளைகளிலும் அன்புவைத்து அவர்களின் கல்வியிலும் முன்னேற்றுத்திற்கும் தன்னாலான உதவிகளைச் செய்தார்.

செல்லத்துரை - வள்ளியன்றாவின் கணவர். சித்தப்பா சிறிது காலம் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துவிட்டு திரும்பவும் சொந்த மண்ணிற்கு திரும்பிச்சென்று விட்டில் குடிசைத்தொழில் செய்து வாழ்ந்துவந்த நேரத்தில் திழெரென எல்லோரையும் பிரிந்து இறைவனடி சேர்ந்தார். இதுவும் எம் குடும்பத்திற்கு பெரும் இழப்பாக இருந்தது. தன் கணவனின் இழப்போடு தீராத நோயினால் வள்ளியன்றா பீடிக்கப் பட்டார்.

நோயினால் அவதியற்றபோதிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தன் பிள்ளைகளாக நினைக்கும் தன் பெறாமக்களுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு எல்லோருடனும் அன்பாகக் கதைக்கும்போது உன் மனைவி சுகந்தியுடன் கதைக்கவேண்டுமென்று அவர்களுடனும் இறுதிநேரங்களில் கதைத்து எங்களை அழவுவைத்துவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்.

தன்னால் முடிந்தவரை தன் கிராமத்திற்கும், தனது சமுகத்திற்கும் பணிசெய்து தன் குடும்பத்தில் இருந்து இவ்வுலகைவிட்டுப் பிரிந்துவிட்டார். எனது சிறியதாய் வள்ளியன்றாவின் நினைவுகள் என்றும் என் மனதில் நிலைத்திருக்கும் அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய நாம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வானுறையும் வள்ளியே!

கைதடி நேவையூர் தன்னில்
கலங்கரை விளக்காய் விளங்கி
போன்னன் கதிரி தம்பதிகளின் இல்லத்தில்
பூத்துக் குலுங்கிய பூமகள் வள்ளியே!

சமுகத்தின் ஒளிவிளக்காய் விளங்கி
சாதனைகள் பல புரிந்தாய்
மாதர் கிராம அபிவிருத்தி சங்கத்தின்
மாண்புறு தலைமை ஏற்று
மங்கையரின் குறைந்தைகள் உணர்ந்து
மனம் உவந்து சேவையாற்றி
மக்கள் போற்றிட உன்பனி சிறக்க
மற்றுக் கருத்தாளரின் மனதையும் கவர்ந்து

‘பணி புரி பலனை எதிர்பாராதே’ என்ற
முநு மொழிக்கிணங்க வையகத்துள் வாழ்த்தி
வானுறையும் வள்ளிப்பின்னளையே
உனது ஆத்மா சாந்தியடைய
எம் பெருமான் ஞான வைரவர் பாதம்
இறைஞ்சிகிறோம் அம்மா!

தலைவர்

க.ஞானமுத்து

கைதடி மேற்கு அருள்மிகு ஞானவைரவர் தேவஸ்தானம்
பரிபாலன சபை

வாழிகாட்டி

எனது மைத்துனியாகிய திருமதி செல்லத்துரை வள்ளிப்பிள்ளையின் பிரிவு எம்மை துயரடையச் செய்வதோடு எமக்குப்பேரிழப்புமாகும். இவர் ஒரு சமூக சேவையாளராக செயல்பட்டார். எமது கிராமத்தில் இயங்கிய மாதர் சங்கம், சிக்கன கடன் கூட்டுறவுச் சங்கம், ஒளிர் சேமிப்புக்குழு, பாலர் பாடசாலை ஆசிரியர் இலவச கல்வியூட்டல் போசகராகவும், நிர்வாகியாகவும் பல தடவைகள் சேவையாற்றியுள்ளார்.

இவை மட்டுமல்ல எமது கிராமத்தை அணுகும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சமூக சேவைப்பகுதியினர், கிராம சேவையர் போன்றோருக்கு பல வகையிலும் ஒத்துழைப்பு வழங்கி அவர்களது சேவையினை முழுமையாக எமது கிராமத்துக்கு கிடைக்க வழிசெய்தார். இவரது அணுகுமுறை அன்பு வழியை கொண்டதாகும். இதன் காரணமாக எமது கிராமத்தவர்கள் யாவரும் இவரை வள்ளியன்றா என்று அழைப்பார். அதுமட்டுமல்ல எமது கிராமத்துக்கு வரும் சேவையாளர்களும் கூட வள்ளியன்றா என்றே அழைப்பார்.

அன்பு வழியில் கடைப்பிடிக்கும் இவர் தவறுகள் செய்வனை கண்டிக்கவும் தவறுவதில்லை. அதற்கு ஒரு உதாரணத்தை பார்ப்போமாயின் கல்விகற்கும் பாடசாலை மாணவர்கள் ஏதாவது காரணத்துக்காக பாடசாலை செல்லாவிட்டால் இவரைக் கண்டால் ஒழிந்துவிடுவார்கள். ஏனெனில் இவர் பாடசாலைக்கு செல்லாத காரணத்தை கேட்பார் அதற்காக அவர்களை கண்டிப்பார். அவர்களது பெற்றோரையும் கண்டிப்பார். இதனால் பின்னைகள் ஒழுங்காக பாடசாலை செல்லும் நிலை உருவாகியது.

மறுபக்கத்தில் பார்ப்போமாயின் இவர் ஒரு சிறந்த குடும்பத்தலைவியாகவும் திகழ்ந்தார். தமது கணவர் நோயற்ற காலத்தில் எக்குறையும் வைக்காமல் அவருக்கு சேவையாற்றியதோடு தமது சகோதரர்களின் பின்னைகளை தனது பின்னைகள் போல் நடத்தினார். அவர்களை கல்வி கேள்விகளில் சிறப்படையைச் செய்தார். அவர்களுக்கு பண உதவிகளும் புரிந்தார். அதுமட்டுமல்ல தனது உறவினர்கள் கஷ்டப்படும் காலங்களில் அவ்வப்போது பண உதவிகள் புரிவார்.

உள் வீட்டில் இருந்தவன் என்று வகையில் இவரது சேவையினையும், செயற்பாட்டையும் நேரடியாகக் கண்டவற்றை எழுத இந்த ஓர் புத்தகம் போதாது.

இவரது பிரிவால் அருந்துயர் அடைந்து
அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடை பிரார்த்திக்கிறேன்

- வ.சின்னத்தம்பி
மைத்துனர்

முன்பள்ளி ஆசிரியராக...

சி.நிவாகரன்.

1970களில் ஒரு முன்பள்ளி ஆசிரியராக எமது கிராமத்திற்கு ஆற்றிய பணியே என் கண் முன்னே இன்னமும் நிழலாய் இருக்கிறது.

வள்ளிப்பிள்ளை ரீச்சரும், சின்னப்பிள்ளை ரீச்சரும் எங்கள் கல்விப் பயணத்தை தொடக்கி வைத்த ஆசான்கள் அந்தக்காலத்தில் கல்விச் சுற்றுலா செல்வதென்றால் இந்தக் காலத்தில் சந்தீர மண்டலத்திற்கு செல்வது மாதிரி மன்னிக் வேணும் அந்தக் காலத்தில் சுற்றுலா என்று சொல்வதில்லை. நாம் “ஹர் பார்க்கப் போறும்” என்றுதான் சொல்வோம். எங்களை காரில் ஏற்றி தேரில் கொண்டு போன மாதிரியான உணர்வுடன் ஹர்காட்டி வந்தவர் வள்ளிப்பிள்ளை ரீச்சர். பாலர் கல்வியின் பாரம்பரிய அணுகுமுறையிலிருந்து சற்று நவீன பாலர் கல்வி அணுகுமுறைக்கு மாற்றிய பெருமை அவரைச் சாரும். ஒரு மகிழ்ச்சியான குழலில் எமக்கு கல்வி போதித்தார்.

ஹர் பார்த்தல் என்கிற அந்தக் கல்விச் சுற்றுலா நினைவுகளாய் நிரம்பி வழிகிறது. பாலர் கல்வியை மகிழ்ச்சிகரமாக செயற்படுத்த வேண்டும் என்ற நவீன கல்விக் கொள்கை பற்றி மிகவும் அறிந்து வைத்திருந்தார்.

பொதுப்பணியை எல்லோரும் விரும்பிச் செய்வதில்லை. சமூகத்தில் விரல் விட்டு என்னக்கூடிய சிலரே அந்த மகத்தான பணியை சிரமேற்கொள்கின்றனர். அந்த மாதிரியான பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்தி, பெண்கள் அபிவிருத்தி தொடர்பாக பல வேலைத்திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார்.

எமது கிராமத்தில் ‘ஒளிர்’ பெண்கள் சேமிப்பு நிறுவனத்தை கொர் நிறுவனத்தின் ஆதரவுடன் ஸ்தாபித்து பெண்களுக்கான சேமிப்பு ஆற்றலை வலுப்படுத்தி, அதன் மூலம் சுயதொழில் கடன் வழங்கி பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு வழிகோலினார். அந்நிறுவனத்தில் 50,000 ரூபா வரை கடன் இலகுவாகப் பெறக்கூடிய நிலைமை உள்ளது. இந்நிறுவனம் இன்றும் பிரகாசமாக ஒளிர் விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

என்னுடன் கதைக்கும் நேரங்களில் எல்லாம் எம் ஊருக்கு மின்சாரம் பெற வேண்டும், வீதி புனரமைப்புச் செய்ய வேண்டும் யாருடன் கதைக்க வேண்டுமோ அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுவார் தற்போது எமது ஊருக்கு மின்சாரம் கிடைத்துவிட்டது. வீதி புனரமைப்பு மீதியாய்க் கிடக்கிறது.

அவர் கொடிய புற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தனது சாலைப் பற்றி கிஞ்சித்தும் கவலைப்படவில்லை. வைத்திய சாலையிலிலேயே இறுதி நாட்கள் கழிந்தன. அவரது இறுதி ஆசை தனது கட்டிலிலே சாக வேண்டும் என்பதே அதே போல சிகிச்சை பயன்றுப் போகவே 25-07-2009 காலையில் வைத்தியசாலையிலிருந்து வீடு திரும்பி சில மணி நேரத்தின் பின் தனது கட்டிலிலே சாலை அணைத்துக் கொண்டார். அவரது இறுதி ஆசையை ஆண்டவர் நிறைவேற்றி வைத்தார்.

அவரது இழப்புக்கள் ஈடுசெய்யப்பட முடியாதது என்பதை விட ஈடு செய்யப்பட வேண்டும்.

நற்பணிகள் செய்தாய்

நற்பணிகள் நீ செய்தாய் - எம்
 நட்பிற்கு இலக்கணமானாய்
 நல்லதுணை நீயெனக்கு
 நம்பி நான் சுகம் கண்டேன்
 இனிய உணர்வுகளை
 இனியெங்கு பகிர்ந்திடுவேன்
 கருவிழிக் கண்ணழகியே - உணை
 காணத் தூடிக்குதடி என் மனமே
 பாவையே உன் பாடை
 ஊர்வலம் காணாப் பாவியாடி - யான்
 கண்ணீரால் கழுவுகின்றேன் - என்
 கவலைகள் தீர்ந்திடுமோ
 ஆறிடாத் துயரம் கொண்ட
 உறவுகளின் துயரத்தில்
 என் கண்ணீரும் கலந்திட
 உன் ஆத்மா சாந்தி பெற பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சீவுநாயகி - சின்னத்துரை
 நேவையூர் கைதடி மேற்கு

என் இனிய சகோதரி

- ப.செல்லத்துரை

(அதிபர் கலைவாணி வித்தியாலயம் கைத்தடி)

அன்புத் தங்கை வள்ளியின் நினைவாக எழுத ஆரம்பிப்பது எங்கே என்று மனம் நிறைவாக இன்றுவரை இறுதி முடிவு எடுக்கவில்லை ஏனென்றால் ஒன்றா இரண்டா சொல்வதற்கு எல்லாமே நினைவில் மோதி இதை எழுத எதனை எழுத என்று அடம் பிடித்து எதையுமே எழுதவிடாமல் தடுத்தது. எனக்கும் சங்கடம்தான்.

ஒருவாறு துணிந்து எழுதினேன் என் அம்மாவின் தங்கைதான் அவளின் அம்மா. இருப்பதும் அயல் வீடுதான் அதனால் ஒரு வீட்டுப் பிள்ளைகள் நாம் உடன் பிறந்த சகோதரர் போல் வாழ்ந்தோம். ஆம் என்னை அவள் வீட்டுப் பிள்ளை போலவே எல்லோரும் நினைத்ததுண்டு. என்பொழுதுகளும் விடிந்தால் இருவுரை அவர்கள் வீட்டில் தான் கழிந்து விடும் படித்த காலத்திலும், படித்து விட்டு வீட்டில் இருந்த காலத்திலும் நாம் கூட ஊர்ப்புதினம், அரசியல், படிப்பு, சினிமா என்று அத்தனையும் எமக்குத் தெரிந்தவரையில் விமர்சனங்கள் செய்வதுண்டு அதிலே விசேடம் என்னவென்றால் வள்ளிப்பிள்ளை பெண்கள் உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் விடயங்கள் தான் பெப்பாழுதும் பேசிக் கொள்வார்.

சின்னன்னோ(பொசி), சரசக்கா, நான் மற்றும் வள்ளி நால்வரும் தான் புதினங்களை விமர்சித்து, விவாதித்து முடிவுக்கு வருவதுண்டு. சில வேளைகளில் சிவஞானமும் கலந்து கொள்வார்.

செல்லையா அண்ணருக்கு நாம் எல்லலோரும் மரியாதைப்பயம், அதன் காரணமாக அவர் எம்மோடு சேர்வதில்லை, பெரியக்கா, அன்னக்கா, சின்னக்கா போன்றோரும் எம்மோடு கதைத்தாலும் விமர்சனங்கள் வரும்போது அவர்கள் விலகிக் கொள்வார்கள்.

நாங்கள் நாலுபேரும் நடுச்சாமம் வரை இருந்து கதைத்துவிட்டுத்தான் நித்திரைக்கு செல்வதுண்டு. 1972ம் ஆண்டிலே நானும் சின்னன்னரும் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே செல்லையா அண்ணாரின் சிபாரிசின் பேரில் வேலையானோம். சரசக்கா தையல் படித்து உஷா (Usha) கம்பனியில் வேலையானார்.

வள்ளிப்பிள்ளையும் சனசமூக நிலைய முன்பள்ளி ஆசிரியரானார். இதனால்

எமது விமர்சன எல்லை விரிவடைந்தது. எம்முடைய வேலை வருமானத்தை தந்தது. வள்ளிப் பிள்ளையின் வேலை வருமானம் குறைந்தாலும் ஊர்ச்சிறார்களின் கல்வியோடு சம்பந்தப்பட்டதாய், சமூக சேவை நிறைந்ததாய் சிறப்புற்றிருந்தது இதனால் வள்ளியை எல்லோரும் ரீசர், ரீசர் என்ற பெயர் சொல்லியே அழைத்தனர். இதனால் இவர் மாதர் சங்கத்திற்கே தலைவியாகி, பல காலம் தலைவர் பதவியை வகித்தவர் என்ற பெருமையைப் பெற்றவர். அவர் தலைவராக இல்லாத காலத்திலும் அவரின் ஆலோசனைப்படியே மாதர் சங்கம் இயங்கி வந்தது.

நாட்டுச் சூழ்நிலைகள் காரணமாக பல இடம் பெயர்வுகள் ஏற்பட்ட காலத்திலும், தன்னுயிர் மாதர்களின் வாழ்வுக்காக பாடுபட்டவர். தன்னுடைய கருத்தை எந்த இடத்திலும் உறுதியாக தெரியப்படுத்தும் தெரியம் கொண்டவர். அதனால் தான் மீள் குடியேற்ற காலத்திலே, தான் பிறந்த ஊரிலே ‘ஒளிர்’ மாதர் சிக்கன சேமிப்பு சங்கத்தை நிறுவி அதன் வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டவர்.

அவர் கொழும்பிற்கு தன் வைத்தியத்திற்காக சென்றிருந்த காலங்களிலும், ஊர் வளர்ச்சி பற்றியே என்னுடன் கதைத்துக் கொள்வார். ஊர் வளர்ச்சிக்காகவும் பெண்கள் உரிமைக்காகவும் பாடுபட்ட அவர் நீண்டகாலம் வாழ்வதற்கு அவருடைய நோய் தடையாக இருந்து விட்டது. கொடிய புற்றுநோய் அவரை ஆட்கொண்டதால் அவருடைய ஆயுள் குறைந்துவிட்டது. ஆணாலும் அவர் செய்த சேவைகள் அவரை பெயர் சொல்லி அவரை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளும். அதனால் தான் அவர் இறந்து 10 நாட்களுக்குள்ளேயே அவருடைய பெயரில் ‘அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை’ சாபில் நிரியிவு சிகிச்சை நிலையம் ஒன்றிற்கான உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டன. இந்நிலையம் கைதுடிப் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே சாவகச்சேரி லயன்ஸ் கழகத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக அவருடைய வளர்ப்பு மகளாகிய திருமதி மாலா புஸ்பராசா குடும்பத்தினர் நிதியுதவி புரிந்து வருகின்றனர். என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அத்துடன் அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை மூலம் வழுனியா கல்வியியல் கல்லூரியில் கற்கும் மூன்று மாணவர்களுக்கு அவர்களின் மேற்படிப்பு தொடர அவரது பெறாமக்கள் நிதியுதவி செய்தும் வருகின்றனர். இவ்வாறு வள்ளிப்பிள்ளையின் அறப்பணி அன்னை வள்ளி அறக்கட்டளை மூலம் தொடர்கின்றனர். அவர் இறந்தும் வாழ்வார்.

அமுத சுரபி

ஒளிர் பெண்கள் சேமிப்புக் கடன் குழு ஆரம்ப கர்த்தாவும் அதன் ஆரம்பகாலத் தலைவரும், தற்போதைய ஆலோசகரும், சமூக சேவகியுமாகிய மக்களின் நன் மதிப்பைப் பெற்ற திருமதி செல்லத்துரை வள்ளிப்பிள்ளை அவர்களின் இழப்பினால் துயர் அடைகின்றோம்.

இவர் தனது சமுதாயத்தை முன்னேற்றும் முகமாக பல சேவைகளை இறுதி முச்சள்ளவரை செய்துள்ளார். குறிப்பாக நேவயூரிலுள்ள ஹெயார் லிப்ப் திட்டத்தின் கீழ் இயங்கும் ஒளிர் பெண்கள் சே.க.குழு என்னும் அமைப்பைத் தொடங்கி வைத்தார். இக்குழுவிற்கு ‘ஒளிர்’ என்னும் பெயரைச் சூட்டி 20.10.2005 அன்று ஆரம்பித்தார். இக் குழு இன்றும் ஒளிர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. தனி ஒரு பெண்ணாக நின்று இக் குழுவிற்கு அங்கத்தவர்களைச் சேர்த்தார். பின்னர் ‘கெயர்’ நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு நன்கொடையைப் பெற்று குழு அங்கத்தவர்களுக்கு கடனுதலி வழங்கினார்.

தலைமைப் பொறுப்பை சீரான முறையில் இக் குழுவிற்கு வழங்கினார். பெண்கள் சமுதாயத்தில் பின் நிற்காமல் பலருக்கு முன் உதாரணமாக வழி காட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் குறிக்கோளைக் கொண்டவர். இக்குழு அங்கத்தவர்களிடம் பரிவுதனும், பாசத்துடனும், நட்புதனும் பழகினார். இவரினால் இன்று பல தலைவர்கள் வளர்ந்திருக்கிறார்கள். இக் குழு நன்றாக இயங்கவேண்டும் இதன் மூலம் பலர் பயணப்பெறவேண்டும் என இறுதி முச்சின் போதும் தெரிவித்தார்.

இவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குழு இன்று அங்கத்தவர்களுக்கு 50,000 ரூபா வரை கடனுதலியாக வழங்கி வருகின்றது. இது இவரின் சேவையால்

கிடைக்கப்பெற்ற அமுத சுரபியாகும். இத்தோடு நின்று விடாது மாதம் ஒரு தடவை பொது இடங்களைச் சிரமதானம் செய்து வருகின்றோம். எமது அயற் பாடசாலை மற்றும் முன்பள்ளிகளுக்கான சிறு தொகை பண உதவி செய்து வருகின்றோம். இவற்றுக்கெல்லாம் மூலகர்த்தவராக இருந்து எமது தலைவியான திருமதி செல்லத்துரை வள்ளிப்பிள்ளையின் ஆத்மா சாந்தி அடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நன்றி

குணசேகரம் மனோன்மணி
தலைவர்
ஒளிர் பெண்கள் சேமிப்புக்குழு

மாண்புறு தலைவியே

கைதடி மேற்கு நேவையூர் தன்னில்
அவதரித்த வள்ளிப்பிள்ளையே
பொன்னன் கதிரி தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புத்திரியே
வாழ்க்கையை வழாக்கிய வள்ளிப்பிள்ளையே

கைதடி மேற்கு மாதர் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின்
மாண்புறு தலைவியாய் விளங்கினாய்
சேவைக்காலங்களில் சமுகத்திற்கு தீவிரமாய்
உழைத்து கிராமத்திற்கு அரும்பணி புரிந்தாய்

உமது பிரிவால் உள்ளாம் வாடி நிற்கிறோம்
உமது சேவையை இனி எப்போ காண்போம்
ஊரார் போற்றும் உத்தமியாய் வாழ்ந்தாய்
உமது அறிவுரைகள் எம் இதயத்தில் ரிங்காரமிடுகிறது

இடையில் வந்து உனது உயிரை காலன் கவர்ந்தானே
இதயயில்லா இயமன் இனிக்கண்டது தான் என்ன?
வாழ்க்கையின் நியதி அதுவே தானென்றாலும்
ஆறுதில்லை எம் தயரம் தேறுதில்லை எம் நெஞ்சம்.

கைதடி, தென் மேற்கு
கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
கைதடி மேற்கு

பேரன்பு புதையல்

வழிந்தோடும் வாழ்க்கைப்பாதையில், என்னங்களில் சுழலும் வள்ளியன்றாவின் ஞாபகங்களை நினைத்துப்பாக்கிறேன். வந்தோரையெல்லாம் வரவேற்கும் ஒரு இல்லத்தரசியாக, மற்றவர் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் ஒரு சிறந்த ஆலோசகராக - வழிகாட்டியாக, அறிவுக்கண் திறக்கும் ஆசானாக, எப்போதும் சிரித்துக்கொண்டேயிருக்கும் ஓவியாக, இப்படி பல்வேறு வடிவங்களில் என் நினைவுகளில் இருக்கும் வள்ளியன்றாவைப் பற்றி எதைச் சொல்வது எதை விடுவது என்று நினைக்கும்போது தவித்துப்போகிறேன்.

ஆரம்பகாலங்களில், மாமாவுக்கு வரப்போகும் மனைவி அதாவது என் அத்தை எப்படி இருப்பாவோ, எந்தமாதிரி எங்களோடு பழகுவாவோ என்று பல்வேறு கேள்விகளும் சந்தேகங்களும் என் மனதில் எழுந்தபோது, அதற்குப் பதிலாக வந்துசேர்ந்த எங்கள் வள்ளியன்றா எனது எதிர்பார்ப்புக்கு மேலாகவே இருந்தார் என்பது நான் சுற்றும் எதிர்பார்க்காதது. சின்னங்சிறுவனாக நான் இருந்தபோது, ஆங்கிலம் சொல்லித்ததாகும் எங்களுக்குப் பிடித்த உணவை அறிந்து எங்களுக்குப் பிடித்தபடியே அதைத் தயாரித்துத் தந்து தன் சொந்தப் பிள்ளையாக எங்களைப் பாவித்துப் பேரன்பு செலுத்திய வள்ளியன்றாவின் நினைவுகளை எப்படி மற்றுப்பது?

பெரியவனாகி வெளிநாடு வந்தபின்னரும் தொலைபேசியில் பேசும்போது, இப்போதும் சிறுபிள்ளையாக என்னைப் பாவித்து அன்போடு நலம் விசாரிக்கும் என் வள்ளியன்றாவை எப்படி மறங்கமுடியும். இடையில் நான் ஊருக்குப் போய்நின்ற குறுகிய காலத்தில் எவ்வளவோ முயன்றும் வள்ளியன்றாவைச் சுந்திக்க முடியாமல்போன்று, அடுத்தமுறை வரும்போது கட்டாயம் சுந்திப்பேன் என்று மனதில் உறுதியெடுத்துக்கொண்டு திரும்பியவன், இப்போது அடுத்த பிறவியில்தான் சுந்திக்கமுடியும் என்கின்ற யதார்த்தத்தை உள்வாங்க முடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இருந்தாலும், வள்ளியன்றா எங்கள் சொந்தத்துக்குள்ளேயே மீண்டும் பிறப்பார். எங்களுடனேயே இருப்பார் எங்கின்ற நம்பிக்கையோடும் அவருடைய நினைவுகளோடும்....

- கண்டாவிலிருந்து பொன்.கஜன

கண்காணா தேசத்தில் கலங்கி நிற்கிறோம்

- பாரிஸ் ஆனந்தன்

மரணத்தின் வாசலில்
மடிப்பிச்சை கேட்டோம்
தாள்போட்டு
தலைகுனிந்து
மண்ணியிட்டோம்
கால தேவனிடம்

மெழுகாக நீங்கள் உருக
கொடிய நோய் தீண்டியதோ
விடைபெற்றுப்போன
எங்கள் குடும்ப விளக்கே
வள்ளி அம்மா.
அலைபாடி, கவிபாடி
குயில் கவி, கிளிபேசம்
வளம் நிறை கைதழில்
வாழ்வதனை தொடர்ந்தவரே
வாழ்வரிமை தந்தவனின்
மனம் கோணாமல்
மன வாழ்விலும்
மகிழ்வோடு வாழ்ந்த காலம்
மற்றவரின் குறைபோக்கி
வாழ்ந்தீர்கள் தாயே
கட்டியவனும் கடைசிவரை
இணைந்திருப்பானென்று
எண்ணி மகிழ்ந்த பொழுதும்
விதி இடைநடுவில்
விளையாடியபோது
நீங்கள்
கலங்கியமுத கண்ணீர் துளிகள்
இன்னுமே வற்றவில்லை
இன்று
நீங்களும் போய்விட்டங்கள்
உங்கள் உறவுகள்
கண்காணா தேசத்தில்
கலங்கி நிற்கிறோம்.

தன்னிகரில்லா தலைவர்

எமது சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவரும் கிராமத்தின் முன்னோடியுமாகிய திருமதி செல்லத்துரை வள்ளிப்பிள்ளை அவர்களின் மறைவு எமது மாதர் சங்கத்துக்கு பேரிழப்பாகும்.

இவர் எமது சங்கத்துக்கு அளப்பெரும் சேவை ஆழ்நியிட்டார். எமது மாதர் சங்கத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற சரஸ்வதி பால் பாடசாலையின் ஆசிரியராக சேவையாற்றியே இவர் எமது சங்கத்தில் மூன்று தடவைகள் தலைவராகவும், செயலாளராகவும் பல தடவை நிர்வாக உறுப்பினராகவும் செயலாற்றினார்.

இவர் தலைவராக இருந்த காலத்தில் எமது சங்கத்தின் நிதிவளர்ச்சிக்காக படக்காட்சி, அதிர்ஸ்டலாபச்சீட்டு போன்ற திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி எமது சங்கத்தின் நிதி நிலைமையில் ஒரு வளர்ச்சி நிலையை ஏற்படுத்தித்தந்தார். அது மட்டுமல்ல மாணவர்களுக்கான இலவச வகுப்புக்களை ஏற்படுத்தி அதில் தானும் ஒரு ஆசிரியராக சேவையாற்றினார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக எமது சங்கத்தை அரசு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து தந்ததோடு எமது சங்கத்தின் பிரதி நிதியாக செயற்பட்டார். இதன் மூலம் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களின் சமாச்சத்தில் நிர்வாக உறுப்பினராக இருந்து எமது கிராமத்துக்கு சேவையாற்றியிட்டார். இவரது பிரிவினால் இவரது சேவைகளை இழந்து நாம் ஆறாத்துயர் அடைகின்றோம்.

- போ.இராசமலர்

தலைவர்
சரஸ்வதி மாதர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம்
கைதடி மேற்கு

விழி தீறந்து வழி நடத்தும் வள்ளியன்றா

- வி.சிரீதர் -

வள்ளியன்றாவே
 எங்கள் என்னைப் புத்தகத்தின்
 பக்கங்கள் யாவற்றிலும்
 உங்கள் சிந்தனை முத்துக்களை
 பதித்து வைத்து பயணித்தீர்கள்
 அதன் வாசனை எங்களுக்கு
 வைராக்கியம் கொடுக்கும்

 துக்கங்கள் யாவற்றையும்
 தூரவிலத்தி
 தொடர்ந்து பயணிப்போம்
 உங்களை இழந்துபோன எங்களுக்கு
 நீங்கள் இடிதாங்கி

 சோர்ந்த உங்களுக்கு
 குமை தாயகி
 ஓடிந்து பொன கண்களும்
 நீங்கள் ஓளி விளக்கு
 கலங்கிய எங்களுக்கு
 கல்லறை விளக்கு

 உங்களை
 சுற்றியிருந்த சுறு சுறுப்பின்
 குட்கமத்தை கற்றுக் கொடுங்கள்
 அற்புதங்கள் ஆக்குவதற்கு
 அனிதிரள்வோம்

 உங்கள்
 இருதய அதிர்வின்
 இயங்கு விதியில்
 எங்கள் சரீரம் இயங்கியதே
 தங்களின் கனதி இழந்த கலக்கத்தில்
 கதறி அமுததே கைதடி கிராமம்
 பதை பதைத்து பதறிப்போனோமே
 புலம்பெயர்ந்த நாங்கள்
 நீங்கள் வழி பதித்த
 பாதத்தின் கவடுகள்
 எங்கள் விழி நிறந்து
 வழி நடத்தும் நம்பிக்கையில் நாம்...

இனி எங்கு காண்போம் எங்கள் அன்றாவை

அன்றா அன்றா என்று அழைத்த உதடுகள் திரும்பவும் உச்சரிக்க ஏங்குகிறது. பார்த்த கண்கள் திரும்பவும் காணமுடியாதா என எதிர்பார்க்கின்றன. பழகிய உள்ளாம் மீண்டும் பழக தலிக்கிறது. ஏனென்றால் அன்றா பழகும் விதம், அவருடைய எளிமையான வாழ்க்கை இதற்கு காரணம்.

அவருடன் பழகிய அந்த நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ‘அன்றா’ என்று அழைத்த அந்த பொன்னான் நாட்கள் மிக இனிமையானவை. அன்றாவின் பெறுமகன் எனது நண்பன் (சி.தர்வஷன்) அவனுடன் பழகிய அந்த நாட்களிலேயே அன்றாவும் எனக்கொரு நண்பியாய் பழகினார். அத்துடன் என் அன்னைக்கு சடான அன்டுள் எனக்கும் ஒரு அன்னையாகவும் அன்றா இருந்தார். பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு எப்படி வழிகாட்டி அவர்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்தி வைப்பார்களோ, அதேபோல அன்றா பிற்றிப்ளைகளிடம் ஒர் அன்னைபோல இருந்ததை என்னால் உனர் முடிந்தது. இல்லை என்று சொன்னாலும் ஏழை எளியவர்களுக்கு வள்ளி அன்றா வாரி வழங்குபவராக இருந்திருக்கிறார். ‘வள்ளி’ என்பதன் பெண்பால் ‘வள்ளி’ தானோ என எண்ணத்தோன்றியது எனக்கு.

எனது அம்மாவின் உயிர்த்தோழியாய் இருந்த அன்றா, நான் அவர் வீடு செல்லும் வேளைகளில் எனது நண்பனை போல என்னுடன் பழகி அம்மாவுக்கும் எனக்கும் நண்பியாய் இருந்தார். ஒவ்வொருவரிடமும் எப்படி அன்பு செலுத்த வேண்டுமோ அவர்களிடம் அந்தந்த வடிவங்களில் அன்பு செலுத்தும் வித்தையை அன்றாவிடம் கண்டுகொண்டேன். இதனால் எல்லா வயதினரும் இனிமையாக, இயல்பாக அன்றாவுடன் பழகுவார்கள்.

எம்பிரதேசம் முன்னேற்றம்பெற முன்னின்று உழைத்த பெரியவர்களில் அன்றாவும் ஒருவர். மாதர் அபிவிருத்தி, பெண்கள் முன்னேற்றம், பாஸர் பாடசாலை, சிக்கன கடனுதலி என எண்ணில்லடங்கா சமூகத் தொண்டுகள் செய்துவந்தார். அவரது சமூகத்தொண்டு தொடர அன்றா வழிவகைகள் செய்துள்ளார். இருந்தும் அன்றா இல்லாத இந்த நாட்கள் என்னையும் எல்லோரையும் உறைய வைக்கிறது. உண்மையான அந்த அன்பை காண தலிக்கிறது. குழி விழுந்த மென் புண்ணகையான அந்த முகத்தை பார்க்க ஏங்குகிறது. காண்போமா.... பழகுவோமா.... இப்படிப்பட்ட அன்னையோடு கடைசி நேரம் இல்லையே என ஏங்குகிறேன். இது என் உள்ளத்திலிருந்து வந்தவை மட்டுமல்ல ஏனையவரும் இவ்வாறே தலிப்பார்கள் என்றென்னுகிறேன்.

காயுமா எம் கண்ணோ?

பொன்னன் கதிரி பேர்கள் - எமக்கு
 பொன்னான வாய்ப்பிருந்தது
 பெற்றதாய் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்க
 மற்றத் தாயாய் அன்றா இருந்தார் - எல்லோருக்கும்
 மற்றத்தாயாய் அன்றா இருந்தாலும் - எனக்கு
 பெற்றதாய் போன்றே பெருமன்பு காட்டினார்.

குழந்தையாய் நானிருக்க
 குணமான ஆயாவாய்
 சிறுவனாகி நின்றபோது
 சிறப்பான ஆசானாய்
 பள்ளி நான் செல்கையில்
 வள்ளியன்றா தோழியானார் - என்
 பருவ வயதினிலே
 பம்பலுக்கும் குழநில்லை
 எல்லா வயதினருடனும்
 எளிதாகப் பழகும் இயல்பினால் - என்
 நண்பர்கள் எல்லோருக்கும்
 நண்பியாய் அன்றா இருந்தார்.
 பதின் வயது கடந்தபின்
 பக்குவமான போதகராயும்
 மொத்த காலத்திற்கும்
 பெத்த தாயுமானார்.

“தாய்ப்பால் மட்டுமல்ல
 தாய்ப்பாசமும் ஓரேநிறம்” - என
 உனரை வைத்ததாய் நீ!

பாசத்துடன் பெற்றன்னையும்
 நேசத்துடன் சிற்றன்னையும்
 மாசற்ற வாழ்வு பெற்றென்னை
 வாசம் செய்ய வைத்தார்கள்
 தேசம் கடந்து வந்தாலும்
 நேசம் அற்றுப் போகுமா?

“விரும்பியது கிடைக்காவிடின்
கிடைப்பதை விரும்பு” என்பதற்கு மாறாக
கிடைத்ததை தவிர்த்து தள்ளி
“விரும்பியது கிடைக்கும்வரை
வீரியத்துடன் போராடனால்
விண்ணையும் தொடலாம்” - என
விளக்கங்கள் தந்த அன்றாவே
விண்ணைத் தாண்டி வருவாயா?

காலங்காத்தால்
காலமான செய்தி
காதோரம் வந்தடைய
கரைந்தன!
காக்கைகளும்
என் கண்களும்
காடிமா
எம் கண்ணீர்
காலாவுதியாகுமா
உம் நினைவுகள்.

அண்டு மகன்
- சி.தார்ஷன்

